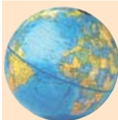

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

№ 36 (5536) П'ЯТНИЦЯ, 22 ЛЮТОГО 2013 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Під знаком останніх приготувань до саміту

Завершився дводенний робочий візит до Польщі Президента України Віктора Януковича. Зустрічі у резиденції Президента Республіки Польща Броніслава Коморовського в містечку Вісла пройшли, як і передбачалось, у двосторонньому та тристоронньому форматах — під знаком останніх приготувань до саміту Україна — ЄС.

▶ СТОР. 10

До порозуміння залишається півкроку

Роботу Верховної Ради досі заблоковано. Депутати з опозиційних фракцій і надалі тримають в облозі парламентську трибуну й президію. Щодня тривають перемовини лідерів фракцій із Головою Верховної Ради Володимиром Рибаком, однак — безрезультатно. На словах начебто всі налаштовані на пошук компромісу, проте щодня різні політичні табори висувають дедалі нові вимоги та звинувачують одне одного у небажанні порозумітися. Принципово досягнуто лише однієї домовленості — про ухвалення змін до Регламенту, які унеможливили б кнопкодавство і гарантували б особисте голосування депутатів. Учора Партія регіонів внесла ще й законопроект про позбавлення мандатів депутатів-прогульників. Однак опозиція хоче ще більше гарантій.

▶ СТОР. 2

«П'ята графа»

На сторінках газети «Голос України», а також на його інформаційному порталі golosukraine. com триває дискусія на тему «Чи потрібно поновлювати графу національність?», розпочата 28 грудня 2012 року. На засіданні круглого столу, яке відбудеться 1 березня цього року о 12-й годині, на сайті газети в режимі он-лайн (прямий ефір) редакція продовжить обговорення актуальної проблеми.

Свої запитання і пропозиції читачі можуть адресувати учасникам круглого столу за телефоном (044) 503-61-96 під час його роботи 1 березня або надіслати листи на адресу: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4. Користувачі Інтернету мають можливість зробити це вже сьогодні, надіславши повідомлення на електронну пошту golos. portal@gmail. com (з позначкою «П'ята графа»).

Корюківка у смертельному вогні

Правда про трагедію провінційного містечка у партизанських краях

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Фото Олександра КОРНІЄВСЬКОГО.

***1** березня 1943 року у Корюківці Чернігівської області розпочалася найбільша у роки Другої світової війни каральна акція проти місцевого мирного населення, в результаті якої закатовано, спалено майже 7 тисяч мирних громадян. Здебільшого дітей, жінок, людей похилого віку. Напередодні 70-х роковин цієї трагедії редакція «Голосу України» провела в цьому поліському місті круглий стіл «Корюківка у смертельному вогні: правда і трагедія 1, 2, 9 березня 1943 р.», присвячений скорботній даті. У ньому взяли участь провідний науковий співробітник Українського інституту національної пам'яті, кандидат історичних наук Ростислав Пилявець, представник Українського інституту національної пам'яті у Чернігівській області Сергій Бутко, керівник Чернігівської обласної громадської організації «Пошуковий клуб «Пам'ять Перемоги» Михайло Балан, голова Корюківської райдержадміністрації Олександр Довгаль, свідок Корюківської трагедії Діна Корнієвська, науковий співробітник Корюківського історичного музею Оксана Толкачова, начальник відділу культури та туризму Корюківської райдержадміністрації Людмила Бабич і заступник головного редактора газети «Голос України» Володимир Красноденський.*

Ведучим заходу був власний кореспондент «Голосу України» в Чернігівській області Сергій Павленко.

На знімку: такою залишили Корюківку окупанти в 1943 році.

ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ НА 6—7-Й СТОР.

ПОДІЇ

Маневри навколо Гостиного двору

Учора, незважаючи на сніг і холод, кілька десятків представників об'єднання «Київське віче», ВО «Свобода» та комітету «Наступ» пікетували приміщення Київради на Хрещатику. Активісти, озброївшись плакатами та прапорами, вимагали повернути Гостиний двір у комунальну власність. Депутати міської ради в цей час намагалися «охолодити» запал пікетувальників, прийнявши такі рішення, які сподобаються громаді й водночас не зашкодять планам забудовника, який збирається перетворити цей історичний будинок на торговельний центр.

▶ СТОР. 8

Місце зустрічі — бібліотека

У вівторок, 26 лютого, о 13.30 представники «Голосу України» побувають у Костянтинівці Донецької області. В центральній міській публічній бібліотеці ім. Горького (бульвар Космонавтів, 11) відбудеться зустріч із журналістами газети, під час якої мешканці міста зможуть поставити свої запитання, підказати теми чи озвучити проблеми, які варто порушити на сторінках видання.

У свою чергу, газетярі дізнаватимуться про нові можливості сучасної бібліотеки та про те, як технології змінюють життя городян. Зустріч у Костянтинівці стане першою у новому проекті «Інформація з необмеженим доступом» газети «Голос України» та програми «Бібліоміст» («Глобальні бібліотеки — Україна»).

Щомісяця ми проводитимемо таку акцію в одному з міст чи сіл Донецької області. Повірте: до бібліотеки можна приходити не лише по нові книжки, а й по свіжі ідеї та живе спілкування. Стежте за нашими анонсами, залишайтеся з «Голосом»!

КОРОТКО

■ Авіатори 114-ї Івано-Франківської бригади тактичної авіації прийняли в «стрій» два навчально-тренувальних літаки «Л-39», або, як їх ще називають, «Альбатроси», **повідомляє наш власкор Галина БРУХАЛЬ.** За словами командира бригади полковника Сергія Голубцова, нові літаки дозволять збільшити кількість вильотів, значно економлять навчальний час та пальне.

■ У Бердичеві на улюбленому місці зимового дозвілля дітлахів загинув 13-річний школяр: спускаючись із крутої гірки на шматку лінолеуму, він ударився в дерево і помер на місці, **передає з Житомирської області наш власкор Олексій КАВУН.**

■ На Черкащині з початку 2013 року загинуло від пожеж у власних домоволодіннях 23 особи, 4 — травмовано, 11 — врятовано службами МНС, **інформує наш власкор Лідія ТИТАРЕНКО.**

Виробництво українських ліків зросло на 42% *(Держстат)*

До порозуміння залишається півкроку

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Зранку на свої робочі місця до сесійної зали прийшли і депутати з парламентської більшості. Як казали в кулуарах, — із бадьорим робочим настроєм. Однак попрацювати їм знову не вдалося. На парламентській трибуні опозиціонери збирали підписи під Заявою Верховної Ради щодо євроінтеграції, яку мають намір передати до Євросоюзу напередодні саміту «Україна — ЄС», який має відбутися 25 лютого. Під заявою, зі слів опозиційних депутатів, уже зібрано 155 підписів. Провладним депутатам це, звісно, не сподобалося. Вони вважають, що така заява не матиме жодної юридичної сили і юридичних наслідків.

Зайшов до сесійної зали на декілька хвилин і глава парламенту Володимир Рибак, сказавши, що йому набридло розмовляти лише з лідерами фракцій і він хоче поспілкуватися з «простими депутатами». Але за півгодини «більшовики» почали залишати сесійну залу, бо парламент не розблоковано.

У перемовинах у кабінеті Голови Верховної Ради, окрім лідерів фракцій, також беруть участь перший віце-прем'єр-міністр Сергій Арбузов і секретар РНБО Андрій Клюєв. Це не подобається опозиції, яка вважає присутність високопосадовців «рукою Банкової».

Коли на перемовинах дві сторони начебто досягли принципової домовленості щодо змін до Регламенту, опозиція почала висувати нові вимоги. «Рухаємося такими малими кроками, якими, здавалося б, і рухатися неможливо», — так охарактеризував хід перемовин лідер фракції Партії регіонів Олександр Єфремов. Низку вимог висунув лідер фракції «УДАР» Віталій Кличко. Однак регіонали вважають їх «гротескними». Скажімо, «УДАР» запропонував, щоб реєстрація народних депутатів відбувалася за присутності лічильної комісії та перед телекамерами. А якщо виявиться, що хтось із депутатів проголосував чужою карткою, цей закон мають переголосовувати знову і знову.

Регіонали вважають, що за такого підходу, в парламенті можна буде голосувати «вічно». Бо якщо певний законопроект не буде вигідний якійсь фракції, вона сама може зумисно допускати порушення під час голосування, щоб закон не було прийнято.

Щоб рухатися далі, Партія регіонів запропонувала законопроект про позбавлення депутатів мандата за пропуск без поважних причин трьох пленарних засідань на місяць. Відповідний законопроект розробив О. Єфремов. У ньому передбачається: якщо народний депутат упродовж трьох пленарних засідань на місяць не був присутній на роботі, тоді Голова Верховної Ради або 226 обранців матимуть право подати в суд на нього, а Вищий адміністративний суд України може позбавити парламентарія мандата. «Фактично — це норма Кодексу законів про працю, коли людина не ходить на роботу, у начальника з'являється право звільнити його з роботи», — пояснив законодавчу ініціативу О. Єфремов. Водночас серед депутатів-юристів уже виникла суперечка, чи не може така норма бути визнана неконституційною. Однак такий вердикт може зробити лише Конституційний Суд.

Опозиція не вірить у щирість намірів представників влади, і звинувачує її у зацікавленості в блокуванні роботи парламенту. Лідери трьох опозиційних фракцій «Батьківщина», «УДАР» і «Свобода» — Арсеній Яценюк, Віталій Кличко і Олег Тягнибок — на брифінгу заявили, що парламентська більшість не хоче особистого голосування і не готова йти на компроміси.

За словами Олега Тягнибока, позиція представників влади на перемовинах уже стала не такою жорсткою і категоричною, як напередодні. «Але вони далі крутять-вертять, відчуття таке, що не хочуть шукати можливостей, щоб Верховна Рада запрацювала», — сказав лідер «Свободи». Він також повідомив, що підписав розпорядження про розгортання виборчих штабів із підготовки до дочасних парламентських виборів.

Лідер фракції «Батьківщина» Арсеній Яценюк продемонстрував журналістам пояснювальну записку до законопроекту «Про втрату депутатського мандата», внесеного депутатами з Партії регіонів, відповідно до якого пропонується надати право Вищому адміністративному суду позбавляти мандатів депутатів-прогульників. Однак і до цього законопроекту в Яценюка ставлення скептичне, бо він вважає, що влада вже зараз «може дати вказівку ВАСУ позбавити всіх депутатів від опозиції мандатів».

Віктор Жеребнюк, Юлія Льовочкіна.

Ірина Фаріон.

Лідер фракції «УДАР» Віталій Кличко заявив, що опозиція налаштована в будь-який спосіб змусити Партію регіонів і комуністів голосувати особисто. Але більшість, на його думку, шукає будь-які причини, аби не погоджуватися на це.

«Ключова причина того, що наша зустріч вкотре закінчилася нічим, — небажання провладних депутатів голосувати особисто і нездатність керівництва фракції регіоналів збирати усіх своїх депутатів на роботі щодня», — зазначив Кличко.

Депутат-регіонал Володимир Олійник нагадав, що 30-денний строк спливає 5 березня, і саме тоді Президент України Віктор Янукович отримає право розпустити парламент (згідно з Конституцією, якщо засідання Верховної Ради не можуть розпочатися упродовж 30 днів, Президент має право розпустити парламент і призначити дочасні вибори). Ще з ранку В. Олійник спрогнозував, що розблокування трибуни поки що не буде. «Ми йдемо додому, а вони нехай блокують, і тому не виключаємо, що ми підемо на перевибори», — заявив депутат.

Однак Олександр Єфремов запевнив, що Президент не розглядає можливості розпуску парламенту та перевиборів. На запитання журналістів щодо позиції Віктора Януковича лідер фракції Партії регіонів відповів: «Президент поки що навіть не думає у цьому напрямі».

ФАКТ

За словами О. Єфремова, 17 днів блокування парламенту коштує держбюджету майже 40 мільйонів гривень. Щодня на роботу заблокованої Верховної Ради витрачається 2 мільйони 300 тисяч гривень.

Опозиція заявляє про свою готовність «стояти до кінця», тобто доки не буде досягнуто остаточних домовленостей щодо особистого голосування. Водночас парламентська більшість запевняє, що не застосовуватиме сили для розблокування роботи парламенту.

Сьогодні перемовини лідерів фракцій із главою парламенту В. Рибаком триватимуть.

Анна ШЕВЧЕНКО.
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Посол США переконаний, що для нас в Європейському Союзі величезні перспективи

Заступник Голови Верховної Ради України Руслан Кошулинський зустрівся з Надзвичайним і Повноважним Послом США в Україні Джоном Теффтом** (на знімку). **Під час зустрічі сторони обмінялися досвідом роботи законодавчих органів своїх країн та висловилися за необхідність їх поглиблення.

Говорячи про ситуацію в Україні та відповідаючи на запитання Посла стосовно перспективи знаходження компромісу і розблокування роботи Верховної Ради, заступник Голови Верховної Ради повідомив, що опозиційні та провладні фракції працюють над спільним документом, який дав би змогу парламенту розпочати свою роботу.

Водночас Р. Кошулинський зауважив: те, що сьогодні відбувається в українському парламенті, можна назвати «зміною парламентської культури в Україні». «Найскладніше ламати звичку, яка склалася у парламенті впродовж попередніх каденцій. Тому виконання тих завдань, яке суспільство поставило перед новим парламентом, а саме: процес впровадження особистого голосування та персональної відповідальності, переходу до нормальних цивілізованих взаємин є необхідним», — наголосив він.

Мало того, заступник Голови Верховної Ради нагадав пану Послу, що «взаємини між більшістю і меншістю у Верховній Раді не оформлені законодавчо». «У нас немає традиції взаємин не прописаних і немає узаконених. Сьогодні ми це творимо», — зазначив він.

Руслан Кошулинський повідомив, що «на сьогодні є два документи, які більшість і опозиція мають спільно ухвалити: зміни до Закону про Регламент, які б передбачали механізм контролю та санкції за неособисте голосування та заява щодо прагнень українського парламенту в євроінтеграційному процесі».

Надзвичайний і Повноважний Посол США у свою чергу зауважив, що вітає прагнення України долучитися до спільноти демократичних європейських країн та зазначив, що ухвалення відповідних документів стало б сильним сигналом для європейських країн. Дж. Теффт також наголосив, що «перспективи для України в Європейському Союзі справді величезні».

Насамкінець заступник Голови Верховної Ради України Руслан Кошулинський та Надзвичайний і Повноважний Посол США в Україні Джон Теффт подякували один одному за зустріч та, проводячи паралелі з погодними умовами в Україні, висловили сподівання, що сніг, який був за вікном на початку зустрічі, дасть можливість зібрати ще більший врожай взаємин між Україною та США, а сонце, яке засвітило у вікно наприкінці зустрічі, стане символом їх тепла та дружності.

Прес-служба заступника Голови Верховної Ради.
Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Президент України привітав співвітчизників із Міжнародним днем рідної мови

Вітаю вас із Міжнародним днем рідної мови, покликаним привернути увагу людства до важливості збереження мовного розмаїття у сучасному світі.

З-поміж тисяч мов, які існують на планеті, найдорожчою для кожного є його рідна мова. У ній закарбовано історичну долю, духовну міць і національну суть народу.

Упродовж віків мова допомагала людям утверджувати свою самобутність, виступала вагомим чинником взаємозбагачення і порозуміння.

Переконаний, що зміцнення позицій української мови в усіх сферах соціального життя, плекання всього мовного та культурного багатоманіття України і надалі сприятимуть прогресивному розвиткові й піднесенню держави.

Віктор ЯНУКОВИЧ.

Законопроект ні з ким не бореться і нічого не нав'язує

Народні депутати Володимир Яворівський і Володимир Бондаренко (фракція «Батьківщина»), Марія Матіос («УДАР»), Ірина Фаріон («Свобода») та Сергій Головатий (народний депутат I—VI скликань) презентували проект закону «Про функціонування української мови як державної та порядок застосування інших мов в Україні» (реєстр. №1233).

Ініціатор створення документа Сергій Головатий зазначив, що проект визначає, як застосовуватиметься українська мова, у яких сферах і випадках, де вона є обов'язковою. Також, за його словами, для забезпечення функціонування української мови пропонується інституційний механізм, який існує в інших країнах. Це, зокрема, створення Національної комісії зі стандартів державної мови, Центру української мови, інституту Уповноваженого із захисту державної мови і її прав, мов національних меншин.

С. Головатий підкреслив, що законопроект не бореться із жодною мовою і нікому нічого не нав'язує.

Законопроект передбачає:

1) застосування української мови як мови громадянства України;

2) застосування української мови та інших мов:

а) у діяльності органів державної влади, органів влади Автономної Республіки Крим, органів місцевого самоврядування в Україні, державних і комунальних підприємств, установ та організацій, інших суб'єктів господарювання державної і комунальної форм власності;

б) в освіті та науці;

в) при наданні медичної допомоги та медичного обслуговування, юридичних послуг та правочинів;

г) у засобах масової інформації та книгодрукуванні;

г) у закладах культури, під час культурних та спортивних заходів;

д) при позначенні топонімів, у рекламі, при виготовленні вивісок і табличок;

е) у діяльності організацій та суб'єктів господарювання приватної форми власності при наданні інформації про їхні товари і послуги;

3) визначення стандартів державної мови;

4) порядок захисту державної мови, мов національних меншин, регіональних (міноритарних) мов.

Сергій ОЛЕКСАНДРІВ.

Співавтори проекту закону «Про функціонування української мови як державної та порядок застосування інших мов в Україні» Володимир Яворівський, Сергій Головатий, Марія Матіос, Оксана Сироїд (зліва направо).

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Хто гальмує розрахунки за послуги

МІСЦЕВЕ САМОВРЯДУВАННЯ

Микола Карапетян, який до обрання міським головою Радивилова, був успішним підприємцем, у владу, як зізнався, прийшов тому, що відчув у собі потенціал і бажання зробити своє місто охайним і затишним.

— Почав з реформування і наведення порядку в комунальних службах міста, без чіткої роботи яких неможливо було реалізувати цей задум, — розповідає міський голова Радивилова Микола Карапетян про 2002-й, коли уперше був обраний на цю посаду. — Тоді у місті було три комунальних підприємства: з благоустрою, житлово-комунальне, «Радивилівводоканал». Нині у штаті міської ради є інспектор з благоустрою — він керує робітниками, які раніше працювали на підприємстві з благоустрою. Вони теж у штаті міської ради. А ось адмінверхівка колишнього підприємства з благоустрою (керівник, бухгалтер, інженерно-технічні працівники) були вивільнені. В результаті такої реорганізації міський бюджет щороку економить понад 500 тисяч гривень при тому, що благоустрій міста від того не постраждав: як і раніше, висаджують квіти, кущі, дерева, доглядають за ними...

ДО РЕЧІ

Два останні роки Радивилів посідає перше місце на Рівненщині з благоустрою, санітарного стану і громадського правопорядку, а у 2010-му був третім в Україні, у 2011-му — другим.

Роботи у цьому плані вистачає, бо в Радивилові є дендропарк, парк імені Шевченка, сквери, тобто місто влітку потопає в зелені. До толок з його благоустрою долучаються також працівники та депутати міської ради — власним прикладом спонукавати городян підтримувати порядок у місті. А два міські озера — Молодіжне і Лев'ятинське — взяли під свою опіку громадські організації «Щупачок» і «Поплавок»: їх активісти самі чистять водойми, обкошують береги, стежать, аби на них не було сміття.

— На базі «Радивилівводоканалу» та ЖКП у рамках реформування комунальної галузі міста створено комунальне підприємство «Комунальник», — продовжує Микола Карапетян. — Воно перебрало на себе функції водопостачання, водовідведення, а також обслуговування багатоквартирних житлових будинків. Завдяки такій реорганізації зекономили 300 тисяч бюджетних гривень. Та й частину багатоповерхівок нині взяли під опіку об'єднання співвласників багатоквартирних будинків (ОСББ у місті 25). До речі, до 2011 року держава для реалізації програми створення ОСББ справно виділяла кошти. Однак останні два роки цей процес загальмувався.

ІЗ ДОСЬЄ «ГОЛОСУ УКРАЇНИ»

КАРАПЕТЯН Микола Аракелович — освіта вища, економіст, закінчив Харківський економічний інститут, третє скликання обирається міським головою Радивилова, одружений, має двох дітей та онуку.

— А як ви переконували людей на користь ОСББ? — цікавлюсь у Радивилівського міського голови.

— Тільки цифрами. З однієї гривні, яку мешканці багатоповерхівок сплачували за комунальні послуги, на утримання будинку залишалось лише десять копійок, — каже Микола Аракелович. — Ще один аргумент: створивши ОСББ, мешканці будинку самі вирішують, на що їм краще витрачати кошти: на ремонт даху, під'їздів, заміну труб чи інше. Звичайно, міська влада допомагає ОСББ чим може, зокрема, у виготовленні проектно-кошторисної документації на ремонт будинків, на що зазвичай витрачається багато коштів і часу. Як приклад діяльності одного з ОСББ — два відремонтовані будинки, з оновленими фасадами по вулицях Почаївській і Кременецькій.

ФАКТ

Річний бюджет Радивилова — 14,2 мільйона гривень, із них кошти спецфонду — 8,7 мільйона, загальний бюджет — 4,5 мільйона гривень.

— Оскільки левова частка міського бюджету йде на захищені статті, то економія бюджетних коштів для нас дуже актуальна, — каже Микола Карапетян. — Скажімо, тільки перехід на багатотарифні комунальні лічильники електроенергії, а також використання енергозберігаючих ламп для освітлення міста у вечірній та нічний час торік дали змогу заощадити 120 тисяч гривень. У найближчих планах — замінити ліхтарі на центральній вулиці діодними. Економимо бюджетні гривні, опалюючи міський Будинок культури сухостоєм, відходами деревообробки, іншим місцевим паливом.

Міського голову турбує розв'язання проблеми вивезення побутових відходів з приватного сектору, щоб не було стихійних сміттєзвалищ. Адже для цього у КП «Комунальник» є і техніка, і людські ресурси, а також паспортизоване сміттєзвалище. Тож комунальники роблять подвірні обходи, аби переконати всіх мешканців долучитися до організованого вивезення сміття з їхніх обійсть, тим паче що плата за це невисока — дев'ять гривень на місяць.

Міському голові Радивилова, як, зрештою, його колегам з інших міст області, болять проблеми, які створює у роботі органів місцевого самоврядування казначейство. Про це йшлося і на III форумі місцевого самоврядування області, і на засіданні асоціації міських голів, які звернулися з відповідним листом до Прем'єр-міністра України Миколи Азарова. — У нас є кошти на рахунку, але казначейство стримує розрахунки з тими підприємствами, які надавали місту послуги. За минулий рік ми заборгували їм 1 мільйон 170 тисяч гривень, — бідкається міський голова Радивилова Микола Карапетян. — Тішимо себе надією, що уряд допоможе з розв'язанням цієї проблеми.

Олександра ЮРКОВА.
Рівненська область.
Фото надано автором.

У НОМЕР

Менше рівень корупції — більша довіра до влади

Харківська область має значний інвестиційний та інноваційний потенціал. Про це заявив 21 лютого на спільному засіданні колегії Харківської облдержадміністрації і Харківської регіональної ради міністр доходів і зборів України Олександр Клименко. За словами міністра, він готовий підтримувати всі починання в Харківській області, спрямовані на підвищення її інвестиційної привабливості. Зокрема, міністр зазначив, що готовий допомагати проекту харківської «Силіконової долини» і підтримувати Харків у переговорах з ЄБРР про кредитування будівництва метро.

Як заявив Клименко, з точки зору інвестиційного потенціалу, Харківська область має унікальні конкурентні переваги: авторитетну наукову базу, кваліфіковані інженерні кадри, високотехнологічну промисловість, інноваційний підхід у виробництві наукомісткої продукції з великою доданою вартістю. Міністр відзначив високий ступінь координації науки, бізнесу й держави, в тому числі в сфері високих технологій, а також активну роботу регіональної влади з інвесторами.

За його словами, Харківська область посідає друге місце в країні за кількістю поданих патентних заявок. У 2012 р. область подала майже тисячу заявок, що становить 14% від їх загальної кількості по Україні.

Для довідки. Харківська область за підсумками 2012 року друга в рейтингу конкурентоспроможності регіонів, складеному Фондом «Ефективне управління». Перше місце в рейтингу посідає Київ (4,37 бала), Харківська область — друге (4,19), третє — Дніпропетровська (4,16), четверте — Донецька (4,14), п'яте — Київська (4,12).

— Для нас усе, що пов'язане з інвестиційною привабливістю, конкурентоспроможністю нашого регіону, стоїть на першому плані, — наголосив у своєму виступі голова Харківської облдержадміністрації Михайло Добкін.

Міністр доходів і зборів України Олександр Клименко загострив увагу й на такому небезпечному явищі для держави, як корупція, назвавши її системними ризиками для нового міністерства.

— Кожен, хто відкриває власну справу, має відчути, що держава для нього помічник, а не конкурент. Ми це розуміємо, і ми будемо безапеляційні в боротьбі із цим проявом. У цьому питанні ми маємо підтримку Президента України, громадськості. Тільки за умови зниження рівня корупції можливе підвищення рівня довіри бізнесу до влади й, відповідно, активізація інвестиційної діяльності. Сьогодні уряд і міністерство готові надати професійну допомогу в будь-яких питаннях регіональної політики. Ми повинні діяти узгоджено, щоб підвищувати конкурентоспроможність регіону й держави. Харків як центр інновацій та інтелекту повинен не просто приєднатися до цього процесу, а бути основним його хедлайнером, — зазначив він.

Микола КОСИЙ.
Харків.

Депутатська зарплата — онкохворим

Народний депутат України Ігор Молоток відвідав онкологічне відділення Конотопської центральної районної лікарні. Під час спілкування з медичними працівниками відділення він сказав, що написав заяву на ім'я Голови Верховної Ради Володимира Рибака з проханням переказувати його тижневу зарплату на потреби хворих відділення.

Владислав ЖМУРКОВ.
Сумська область.

З однієї гривні, яку мешканці багатоповерхівок сплачували за комунальні послуги, на утримання будинку залишалось лише десять копійок

Графа «національність»: юридичний аспект

Нещодавно в парламенті зареєстровано дві мої законодавчі ініціативи. Перша — про внесення змін до Сімейного кодексу України щодо зазначення у свідоцтві про народження дитини її національності. Друга — про внесення змін до Положення про паспорт громадянина України, в якому пропонується дати змогу співвітчизникам вносити дані про свою національність до паспорта. Відповідні записи можуть робитися добровільно, за бажанням самого громадянина.

Із моменту реєстрації законопроектів я отримав сотні відгуків. Листи приходять поштою, на електронну адресу, на Фейсбук, до громадських приймалень... Ніколи не сподівався, що питання національності набуде такого резонансу. Але це тішить, адже за цими листами відчуваєш підтримку виборців, їхню небайдужість до майбутнього української нації, а відтак переконуєшся у правильності своїх намірів.

В інтерв'ю народного депутата України кількох скликань Григорія Омельченка в газеті «Голос України» від 28 грудня 2012 року мене вразив і змусив замислитися шокуючий факт: за даними статистики, за останнє десятиліття в Україні **народилися понад 7 мільйонів дітей**. А от хто вони за національністю? Даних про це немає, а 7 мільйонів — це, між іншим, населення середньоєвропейської країни!

Аналізуючи законодавче регулювання цієї проблеми, я дійшов кількох висновків.

Перший — чинне законодавство України містить поняття ідентифікації особи за національною ознакою.

Так, зокрема, Закон України «Про національні меншини в Україні» визначає, що *«Верховна Рада України, виходячи із життєвих інтересів* ***української нації та всіх національностей...*** *приймає цей Закон з метою гарантування національним меншинам права на вільний розвиток»*.

Більше того, цей закон гарантує громадянам України, **незалежно від їхнього національного походження**, *«рівні політичні, соціальні, економічні та культурні права і свободи, підтримує розвиток національної самосвідомості й самовиявлення»*.

Також у законі зазначено, що *«громадяни України* ***мають право вільно обирати та відновлювати національність***. *Примушення громадян у будь-якій формі до відмови від своєї національності не допускається»*.

Ось тут виникає низка суттєвих запитань: як, а найголовніше, кому гарантувати всі ці права, якщо жоден документ, який посвідчує особу громадянина, його національності не визначає? Кому і чому було вигідно протягом першого десятиліття незалежності України зробити все для того, щоб із реєстраційних документів прибрати графу «національність»? Яку мету переслідували ці люди?

Мимоволі згадується вислів першого Президента України Леоніда Кравчука, що в Україні як демократичній і правовій державі всім неукраїнцям має бути краще, аніж в їхніх національних державах. Імовірно, Президент знав, про що каже...

Другий висновок — закону, який прямо забороняв би зазначати національність в реєстраційних документах, не існує.

Є лише постанова Верховної Ради України від 26 червня 1992 року «Про затвердження положень про паспорт громадянина України, про свідоцтво про народження та про паспорт громадянина України для виїзду за кордон», з якої зусиллями так званої комуністичної «групи 239» було вилучено графу «національність».

Також існує постанова Кабінету Міністрів України від 12 вересня 2002 року №1367, прийнята під головуванням тодішнього глави уряду А. Кінаха, якою затверджено зразок бланку свідоцтва про народження, куди свідомо не внесли зазначену графу.

Отже, **з 2002 року органи реєстрації актів громадянського стану не зазначають** в реєстраційних документах ні національності батьків у свідоцтві про народження, ні національності всиновленої дитини, ні національності померлого. Крім того, відтоді в Держкомстаті України не ведеться статистичний облік народжених дітей за національністю. Схоже, від початків незалежності йде тиха бюрократична війна проти українського народу, війна на знищення у такий спосіб цілої нації!

Здавалося б, не змогли впродовж століть винищити українців голодоморами, депортаціями до Сибіру чи м'ясорубками у великих і малих війнах, тому вирішили це зробити непомітно — просто затвердити зразки реєстраційних документів, в яких не передбачена графа «національність». І ведуть цю війну проти власного народу можновладці, які живуть в незалежній європейській державі, але й далі хочуть її бачити за «великим і непорушним». Але ж впав давно «непорушний», і нинішні «нащадки Ілліча» нарешті мали б це усвідомити!

Третій висновок — права титульної нації в Україні жодним чином не захищені.

Ідеться про титульну націю нашої держави — українців. Закон України «Про національні меншини в Україні» впродовж 20 (!) років чітко регламентує питання визначення національності громадян, які відносять себе до нацменшин: *«До національних меншин належать групи громадян України,* ***які не є українцями за національністю,*** *виявляють почуття національного самоусвідомлення та спільності між собою»*.

Керуючись положеннями цього закону, представниками національних меншин слід уважати всіх, хто за національністю не є українцем. Гаразд, а хто ж тоді українці? Де знайти визначення цього поняття? Як їх ідентифікувати? За логікою цього закону, мала б бути якась інша норма закону, яка, власне, дає визначення саме українцям, а вже закон про нацменшини гарантує права представників цих меншин стосовно титульної нації.

Але ж такого закону немає! Натомість є Закон України «Про закордонних українців», в якому закордонний українець тлумачиться як *«особа, яка є громадянином іншої держави або особою без громадянства, а також має українське етнічне походження або є походженням з України»*.

Чи не дивно, що українцями вважають не тих, хто живе і працює в Україні, а тих, котрі емігрували в першій, другій, третій хвилях еміграції (заробітчани) і є громадянами інших країн? А тоді хто і як має ідентифікувати українця, що проживає в Україні, має українське етнічне походження та належить до української нації?

Отже, всупереч статтям 21—24 Конституції України, за якими всі люди рівні у своїй гідності та правах, **саме українці, як титульна нація держави, позбавлені свого права на ідентифікацію за національною ознакою**, бо ж національні меншини таке право мають.

На тлі цього закиди скептиків про те, що повернення в паспорт графи «національність» може спричинити ймовірність дискримінації людей за національною ознакою, видаються, щонайменше, смішними та безглуздими.

Я ж своїми законопроектами жодним чином не намагаюся підвищувати авторитет української нації за рахунок інших етносів, які проживають в Україні, розпалювати міжнаціональну ворожнечу чи нетерпимість, я хочу домогтися, щоб кожна особа за власним бажанням (!) мала можливість в реєстраційних документах зазначати хто вона, яка в неї національність. Цією диспозитивною нормою однаково можуть скористатися українці, американці, росіяни, грузини, євреї, німці, одне слово — кожен. Ось і вся суть. Повторюю: закиди про загрози виникнення дискримінації я категорично відкидаю.

Наостанок ще один цікавий аргумент. Верховна Рада України 5 листопада 2009 року ухвалила спеціальний Закон України №1707-VI «Про внесення змін до Кримінального кодексу України щодо відповідальності за злочини з мотивів расової, національної чи релігійної нетерпимості». Статті ККУ про умисне вбивство, умисне тяжке тілесне ушкодження, умисне середньої тяжкості тілесне ушкодження та низку інших (побої і мордування, катування, порушення рівноправності) доповнили новим терміном — національна нетерпимість.

Постає просте і логічне запитання: яким чином слідчий орган внутрішніх справ чи прокурор встановлюватиме національність особи при порушенні кримінальної справи, якщо в Україні жодним нормативно-правовим актом не передбачено фіксацію національності особи? Як, на підставі якого документа Уповноважений Верховної Ради України з прав людини зафіксує своє провадження в разі надходження до нього звернення представника одного із 136 етносів, що проживають в Україні?

На сьогодні представники жодної з офіційно зареєстрованих організацій національних меншин не заперечили проти встановлення законом України права внесення запису про національність до свідоцтва про народження, паспорта, свідоцтва про шлюб, усиновлення чи удочеріння, свідоцтва про смерть. Упевнений, якщо соціологи захочуть провести загальноукраїнське соціологічне опитування з цієї проблеми, його результат буде очевидний. Усі ці аргументи свідчать про необхідність прийняття таких законопроектів.

Прикро, що більш як через 20 років після здобуття Україною незалежності ми повинні думати про те, як урівняти в правах з національними меншинами титульну націю держави — українців! Ми маємо це зробити, якщо хочемо, щоб представники всіх національностей, які живуть в Україні, почувалися гідними громадянами країни. А громадянська гідність, на моє глибоке переконання, неможлива без гідності національної.

А як у них?

Свого часу я стверджував, що є велика вірогідність повернення графи «національність» до паспортів в одній із країн ЄС. Нині констатую — це Латвія. Латвійський сейм почув своїх громадян і прийняв відповідний закон. Отже, з 1 квітня всі громадяни Латвії зможуть вписувати до своїх паспортів національність. Колись Росія також намагалась розігрувати в цій країні «національну карту», але латвійському керівництву вистачило політичної волі й мужності зважено підійти до національного питання. Воно не роз'єднало державу, бо було вирішено цивілізовано.

Олег КАНІВЕЦЬ,
народний депутат України.

«Опікунська рада «Охматдиту» — це взірець для волонтерського руху»

Національна дитяча спеціалізована лікарня «Охматдит» — найбільша дитяча лікарня України, найкращий заклад у кадровому та технічному забезпеченні нашої держави. Щороку тут проводиться близько семи тисяч найскладніших операцій. На стаціонарі лікуються до 18 тисяч дітей, близько 20 тисяч отримують невідкладну допомогу в травматологічному пункті лікарні. Та, на жаль, це не впливає на те, щоб заклад отримував належне фінансування. Головною рушійною силою у здобутті коштів на порятунок онкохворих дітей була і є Опікунська рада онкогематології та трансплантації кісткового мозку, яка віднедавна стала Опікунською радою всієї лікарні «Охматдит». Про це та інше в інтерв'ю з членом Опікунської ради, народним депутатом України Валерієм ДУБІЛЕМ (на знімку).

— З 2009 року ви входите до складу Опікунської ради онкогематології та трансплантації кісткового мозку. Розкажіть, будь ласка, про цей орган.

— Опікунська рада Центру дитячої онкогематології та трансплантації кісткового мозку — це волонтерський орган, який 2 січня цього року реорганізовано в Опікунську раду всієї лікарні «Охматдит».

Ми залучаємо благодійну допомогу та надаємо благодійникам рекомендації щодо закупівлі для лікарні нового обладнання, реагентів, ліків тощо.

Цей волонтерський орган вирішує надскладні матеріальні питання. Переконаний, ця Опікунська рада має стати взірцем для волонтерського руху в нашій державі, який з кожним роком дедалі більше розвивається.

— Серед членів опікунської ради ви єдиний депутат. Чи допомагає вам цей статус у підтримці лікарні «Охматдит» та у вирішенні нагальних проблем галузі охорони здоров'я загалом?

— Звісно, допомагає. Вдячний моїм колегам по Комітету Верховної Ради з питань бюджету за погодження перерозподілу деяких видатків та передачу бюджетних призначень, передбачених у державному бюджеті на 2012 рік для будівництва «Охматдиту». А це 180 мільйонів гривень. Прикро, що, попри погодження, лікарня так і не отримала ці кошти до кінця бюджетного року.

Тепер мій головний обов'язок — допомогти «Охматдиту» отримати цьогоріч з державного бюджету належні кошти на будівництво лікарні.

Що стосується моєї участі як заступника голови парламентського Комітету з питань бюджету в питаннях галузі охорони здоров'я загалом, то ми разом із народними депутатами від опозиції Комітету Верховної Ради з питань охорони здоров'я віднайшли шляхи співпраці, зокрема щодо спільних дій із збільшення державних видатків на цю галузь.

За мого співавторства вже зареєстровано проект Закону «Про внесення змін до Закону України «Про Державний бюджет України на 2013 рік» (щодо скорочення державних витрат споживання та збільшення соціальних виплат) (реєстр. №2125). Якщо його буде прийнято, то видатки МОЗ збільшаться на 19,1 відсотка. Насамперед, ідеться про збільшення фінансування програми з протидії ВІЛ-інфекції/СНІДу.

— Які ще, крім зазначених вами змін до держбюджету, актуальні законотворчі ініціативи у сфері медицини?

— Наразі врай потрібним є проект закону про визнання таким, що втратив чинність, Закону України «Про внесення змін до деяких законів України щодо ліцензування імпорту лікарських засобів та визначення терміна «активний фармацевтичний інгредієнт», який зареєстрували мої колеги від опозиції (реєстр. №2196. — **Авт.**).

Нагадаю, що у липні 2012 року Верховна Рада ухвалила, а Президент підписав Закон України №5038-VI. Зауважу, що депутатська фракція «БЮТ-Батьківщина» не голосувала за нього. Цей закон передбачає з 1 березня 2013 року ввезення медичних препаратів іноземного виробництва лише за наявності ліцензії на імпорт лікарських засобів.

Така ситуація призведе до того, що офіційне ввезення ліків іноземного виробництва на територію України з 1 березня цього року буде заблоковано, а життя і здоров'я важко хворих громадян поставлено під загрозу.

Наприклад, через те, що в Україні немає аналогів, медичні препарати іноземного виробництва використовуються при лікуванні онкологічно/онкогематологічно хворих дітей у 97 відсотках, при лікуванні таких захворювань у дорослих — 80, при гемофілії, метаболізмі — понад 90, ВІЛ-інфекції, СНІДі, гепатиті, туберкульозі — 97, діабеті, пульмонології, зокрема астмі, — 100, при застосуванні анестезії в хірургії — 97 відсотках тощо.

Зважаючи, що йдеться про врятування людського життя, здоров'я наших громадян, потрібно терміново припинити чинність цього закону. Тож законопроект №2196, який подали нещодавно мої колеги, має стати першим законом, за який Верховна Рада має проголосувати персонально (поіменно).

ЦИФРА

Торік Опікунська рада залучила 12 мільйонів 700 тисяч гривень на медичні препарати і реактиви. Додатково через інтернет-ресурс було зібрано 895 тисяч гривень. За ці кошти придбано медичне обладнання, подарунки для важко хворих дітей тощо. Чотирнадцять діток, завдяки Опікунській раді, лікувалися за кордоном. А це приблизно 2 мільйони 200 тисяч доларів США (понад 18 мільйонів гривень), тоді як держава спромоглась профінансувати в 2012 році лікування за кордоном дорослих і дітей разом лише на 14 мільйонів гривень.

Чи не дивно, що українцями вважають не тих, хто живе і працює в Україні, а тих, котрі емігрували і є громадянами інших країн?

Як побудувати соціальну державу?

Обговорювали під час круглого столу політологи, експерти, журналісти та представники профспілок.

Національна спілка журналістів України у співпраці з Київським прес-клубом та «Київським форумом» створили інформаційно-комунікативну платформу для обговорення і висвітлення в засобах масової інформації актуальних соціальних проблем.

«Наш медійний майданчик створений для обміну думками представників влади, бізнесу, експертів та журналістів», — зазначив голова НСЖУ Олег Наливайко **(на знімку)**. Спілка, за його словами, опікуватиметься тематикою — соціальна відповідальність медійних проектів. До того ж він нагадав про непросту ситуацію, яка склалася в інформаційному агентстві УНІАН. «У цьому теж є відповідальність журналістів, власників агентства, менеджменту, НСЖУ, — підкреслив О. Наливайко. — Саме на цьому майданчику ми могли б проводити відповідні дискусії і стати її мозковим центром».

Заступник директора Інституту соціології Національної академії наук Євген Головаха сказав, що більшість населення країни ізольовано не тільки від якихось соціальних благ, а взагалі від можливості щось зробити в суспільстві. Не випадково за 20 років не побільшало людей, котрі виявили б бажання брати участь у діяльності громадських організацій. Вони не вірять в те, що щось можна зробити. Отже, в суспільстві є уявлення — все побудовано на суто несправедливих засадах.

Відповідаючи на питання, яким чином профспілка захищає права громадян і вирівнює справедливість, голова Федерації профспілок України Юрій Кулик зазначив, що він не зовсім задоволений тим, як профспілки в цілому захищають інтереси трудівників. Сьогодні, за його словами, в Україні 86 тисяч первинних профспілкових організацій, які об`єднує ФПУ. Більшість з них працюють за радянським принципом. Ситуація повільно змінюється на краще. Є багато прикладів, коли профспілки справді стають на захист трудівників, не бояться йти на конфлікт з роботодавцем. Це в переважній більшості жінки — голови відповідних комітетів. На жаль, є приклади численних порушень трудових прав, про які повідомляється Міжнародній організації праці.

Політолог Костянтин Матвієнко зазначив, що нині країна фактично стоїть перед необхідністю запровадження нової галузі — цифрове право. «Журналістика не являє собою ексклюзивну професію. Всі, хто завів блог, вже є суб'єктом інформаційного середовища. Тому спеціальні пільги для журналістів від лукавого. Це стосується і освітян, коли, приміром, п`ятикласник налаштовує Windows на комп`ютері вчительки. Тобто у нас міняються всі суспільні взаємини. Це все лягає в філософію цифрового права. Отже, ми живемо в абсолютно новій цифровій реальності», — підкреслив експерт. Одним із конституційних прав людини, вважає він, має стати право на цифрову доступність. Якщо у людини немає можливості навчитися користуватися відповідними речами або придбати їх, то це має забезпечити держава.

Сергій ОЛЕКСАНДРІВ.
Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Через Інтернет шахраї крадуть мільйони гривень

Від початку цього року інтернет-шахраї вкрали з рахунків комерційних підприємств понад 12 мільйонів гривень. Спільними зусиллями правоохоронців, представників Держфінмоніторингу та комерційних банків потерпілим вдалося повернути майже 9,2 мільйона. Про це під час брифінгу прозвітував Максим Літвінов, начальник Управління боротьби з кіберзлочинністю МВС України. І хоча відсоток розкриття досить непоганий — на рівні 70 процентів, однак, переконаний пан Літвінов, основні зусилля потрібно спрямовувати на попередження подібних випадків. Адже шукати зловмисників у віртуальному просторі вельми складно. Хоча, наголошує він, рано чи пізно знайдуть усіх.

Так, працівникам Управління боротьби з кіберзлочинністю київської обласної міліції днями вдалося виявити зловмисників, які діяли у складі організованої злочинної групи на території всієї країни. Схема, за якою працювали аферисти, шокує. У Всесвітній мережі та засобах масової інформації вони шукали приватні оголошення, в яких батьки просили допомогти їхнім тяжко хворим дітям. Зазвичай під закликами «Допоможіть!» містилися усі контактні дані — від номера платіжної картки, на яку можна було б перерахувати кошти, до номера мобільного телефону. Далі зловмисники телефонували батькам і під приводом, мовляв, бажають перерахувати певну суму грошей на лікування, просили повідомити дані карткового рахунка. Після цього, маючи всю необхідну інформацію, реєструвалися від імені батьків в електронній системі віддаленого управління рахунком і переводили наявні там гроші собі. Уже відомо про 20 жертв, яких аферисти обікрали майже на 100 тисяч гривень. Утім, це лише попередні дані. Остаточна сума збитків встановлюється.

Отож вкотре нагадуємо: залишати дані про себе, свою картку і номер мобільного телефону, прив'язаного до картки, — значить, стати легкою здобиччю для аферистів. Якщо ви часто оплачуєте товари через Інтернет, краще за все завести для цих цілей окрему картку і поповнювати її тільки за необхідності. І знову ж таки: нікому не можна називати ваш пін-код та CVV-код за жодних обставин.

Віктор ДЕЙНЕКА.

Священик винен в аварії

Київський районний суд міста Одеси засудив священика Української православної церкви отця Дмитра до семи років позбавлення волі. Нагадаємо, восени 2012 року на автомобілі «Мерседес» отець Дмитро скоїв дорожньо-транспортну пригоду. У результаті — загинув 11-літній хлопчик Денис В. Винним суд визнав священика.

До набрання ухвалою чинності отець Дмитро перебуває згідно з обраним запобіжним заходом — на волі, під грошовою заставою.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.
Одеса.

ФОТОФАКТ

У Луцьку цього року збудують пам'ятник християнському милосердю. Про це заявив голова Волинської облдержадміністрації Борис Клімчук. Ідея його спорудження належить відомому краєзнавцю, на жаль, вже покійному, Григорію Гуртовому.

На знімку: камінь, який вказує, що на цьому місці постане пам'ятник християнському милосердю.

Фото **Миколи ЯКИМЕНКА.**

Судді збираються на з'їзд

Сьогодні в приміщенні Верховного Суду України відбудеться XI черговий з'їзд суддів України.

У роботі з'їзду суддів України візьмуть участь делегати, які були обрані відповідними конференціями суддів та зборами суддів згідно з Законом України «Про судоустрій і статус суддів». Планується заслухати звіт Ради суддів України про виконання завдань органів суддівського самоврядування щодо забезпечення незалежності судів і суддів, стан фінансування та організаційного забезпечення діяльності судів, звіт рад суддів про виконання завдань органів суддівського самоврядування щодо забезпечення незалежності судів і суддів, стан фінансування та організаційного забезпечення діяльності судів, інформацію Вищої кваліфікаційної комісії суддів України щодо формування суддівського корпусу України, звіт Голови Державної судової адміністрації України про її діяльність.

Напередодні з'їзду суддів голова Вищої кваліфікаційної комісії суддів України Ігор Самсін повідомив журналістів про те, що на з'їзді також планується ухвалити Кодекс суддівської етики, розроблений з урахуванням пропозицій суддів та міжнародних стандартів поведінки судді, і Стратегічний план розвитку судової влади України на 2013—2015 роки.

Крім цього, учасники з'їзду обговорять план заходів щодо підвищення рівня правових знань громадян про судові процедури, функціонування судової системи та порядок захисту своїх прав і охоронюваних законом інтересів, Концепцію інформаційно-комунікаційної стратегії діяльності Ради суддів України та оберуть Раду суддів України, суддів Конституційного Суду України, членів Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, Вищої ради юстиції, розглянуть інші питання суддівського самоврядування.

Вл. інф.

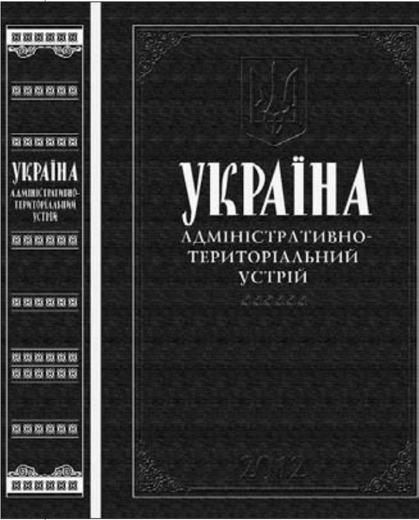
КНИЖКОВА ПОЛИЦЯ

Чотириста сторінок адміністративно-територіального устрою

Наприкінці 2012 року у Видавництві Верховної Ради вийшла у світ книга «Україна. Адміністративно-територіальний устрій».

Ця книга є довгоочікуваною, оскільки останній офіційний довідник з адміністративно-територіального устрою України вийшов друком ще за радянських часів, 1987 року. За цей час у системі адміністративно-територіального устрою України сталися значні зміни: відновлена Автономна Республіка Крим, відновлено найменування Луганської області, присвоєні або змінені найменування низки населені пунктів, зокрема, у 1987 р. налічувалося 30 252 населені пункти, а нині їх — 29 793, було 480 районів, нині їх — 490, було 139 міст обласного підпорядкування, нині — 178 міст обласного та республіканського Автономної Республіки Крим значення. У новому виданні зібрано інформацію про всі зміни в адміністративно-територіальному устрої України станом на 1 січня 2012 року.

У підготовку довідника вкладено величезну працю упорядників, редакторів, коректорів, що засвідчує ґрунтовний (майже 400 сторінок!) науково-пошуковий апарат, до якого увійшли алфавітні покажчики районів, районів у місті; міст і селищ міського типу; міст, що мають районний поділ; населених пунктів України; нових і старих найменувань населених пунктів; населених пунктів, знятих з обліку у зв'язку з виїздом або переселенням жителів; міст з районним поділом, у яких міські ради не утворені, тощо, а також нормативно-правові акти та повідомлення з питань адміністративно-територіального устрою України, опубліковані у Відомостях Верховної Ради України.

Довідник має гарне художнє оформлення (до кожної області подано кольорову вклейку з гербом та прапором області) та якісне поліграфічне виконання.

Коло читачів видання «Україна. Адміністративно-територіальний устрій», на нашу думку, не обмежується лише працівниками центральних та місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, науковцями, як зазначено в анотації до книги. Не менш корисним воно буде редакторам, коректорам, яким у своїй повсякденній праці доводиться шукати правильні відповіді на безліч питань, які виникають при редагуванні різноманітної довідкової літератури, біобібліографічних посібників, інших видань, що містять значну кількість географічних назв.

Сподіваємося, що у майбутньому довідник буде надруковано більшим накладом (нині видано лише 2 тис. примірників) або ж підготовлено як повноцінне електронне видання, що дасть змогу всім бажаючим отримати доступ до якісно підготовленої та корисної інформації.

Марія ЖЕНЧЕНКО, кандидат наук із соціальних комунікацій, доцент кафедри видавничої справи та редагування Інституту журналістики Київського національного університету імені Тараса Шевченка.

Шукати зловмисників у віртуальному просторі вельми складно, хоча, наголошує він, рано чи пізно знайдуть усіх

Загартовуючись у зимовій річці Уж біля села Оноківці неподалік Ужгорода, чоловік натрапив на мінометну міну калібру 82 мм часів Другої світової війни. «Знахідку» вимила вода. Рятувальники знешкодили її на військовому полігоні, *повідомляє наш закарпатський власкор* Василь НИТКА

Міністерство оборони України презентувало «Білу книгу–2012. Збройні Сили України». Це вже восьме видання, в якому відкрито викладені якісні та кількісні показники діяльності збройних сил. *Про це повідомив перший заступник міністра оборони України* Олександр ОЛІЙНИК, *передає УНН*

Корюківка у смертельному вогні

Правда про трагедію провінційного містечка у партизанських краях

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Логіка нагнітання страху

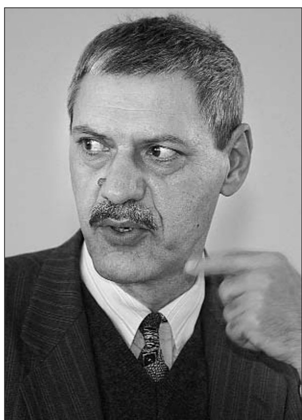
С. Павленко: Питання історичної правди, хоч би якою вона була, завжди актуальне для загалу, суспільства. На перший погляд, начебто все відомо про Корюківську трагедію. Але разом з тим, не секрет, є питання, на які треба шукати відповіді, не оминаючи гострі кути. Партизанський командир Микола Попудренко, наприклад, загинув у бою. Він віддав своє життя за Батьківщину. А за що в Корюківці загинули шестирічні Анатолій Куцай? Чотирирічна Алла Шимко? Який сенс життя дворічного Бориса Воїнова, однорічного Миколки Доленка, шестимісячної Люби Пустової? За що вони віддали своє життя? Для того загинули, щоб налякати партизанів? Щоб лісові месники припинили опір? Але чи діяла оця логіка нагнітання страху в Україні? Чи вона впливала на діяльність партизанів?

М. Балан: Я відразу хочу наголосити, що не треба забувати про існування плану «Ост». Усі ці звірства гітлерівців на окупованій території відбулися не тільки тому, що тут діяли партизанські загони. Це лише був привід для розправи над мирним населенням. Це була відтак державна ідеологія фашизму.

Михайло Балан.

Р. Пилявець: Справді, трагедію спалених сіл не можна розглядати поза контекстом цілеспрямованої терористичної політики та геноцидних явищ, які були заздалегідь закладені в людиноненависницьку расову доктрину нацистів. З іншого боку, знищення населених пунктів разом з їх жителями належить до низки найжахливіших трагедій війни — поряд з катастрофічними поразками і колосальними, не баченою до того кількістю загиблих на фронтах, військовим полоном, голокостом, примусовою працею на ворога. Такі лиха поглинули мільйони життів наших співвітчизників і скалічили долі десятків мільйонів. Перша і найголовніша ознака будь-якої історичної трагедії — величезні жертви. Втрати України, територія якої опинилася в епіцентрі воєнних дій, виявилися чи не найбільшими у Другій світовій війні. У загальному звіті Української республіканської комісії про злочини нацистів на окупованих територіях УРСР зазначалося, що окупанти знищили 3 178 084 мирних мешканців, 1 318 463 військовополонених, зруйнували і спалили понад 2 мільйони жилих будівель, залишили без помешкання близько 10 мільйонів осіб. За підрахунками сучасних вітчизняних істориків, лише загиблими людські втрати України становлять понад 8 мільйонів осіб, і більшість з них — це жертви серед цивільного населення.

С. Бутко: Фахівці Українського інституту національної пам'яті та вітчизняні історики зробили висновок, що в політиці нацизму періоду Другої світової війни в Україні **окремим видом злочинів проти цивільного населення цілком доречно виділити знищення населених пунктів разом із їх мешканцями**. Таку саму тактику окупанти проводили в Білорусі та Росії. Наприклад, у Білорусі спалено 628 сіл, пам'ять про які увічнено створенням у 1969 р. Меморіального комплексу «Хатинь», а в музейній експозиції та спорудах Хацунського меморіалу Брянської області Російської Федерації згадані понад тисячу знищених населених пунктів Брянщини.

Сергій Бутко.

В. Краснодемський: А чи відома нині цифра знищених карателями українських сіл?

Р. Пилявець: Упродовж періоду окупації 1941—1944 років загарбники провели такі акції щодо понад 670 населених пунктів України, які були повністю або частково знищені. З них про 544 села Український інститут національної пам'яті зібрав інформацію, яка викладена у щойно виданому довіднику «Україна під нацистською окупацією: спалені села (1941—1944 рр.)». За нашими даними, найбільше постраждали Житомирська (121 населений пункт), Волинська (93), Рівненська (74), Сумська (65), Чернігівська (57) області та Автономна Республіка Крим (127). Проте ці цифри не можуть вважатися остаточними.

ПРЯМА МОВА

«Росіяни недавно віддали наказ вести партизанську війну за нашим фронтом. Ця партизанська війна має й вигоду: вона дає нам можливість знищувати всіх, хто протистоїть нам».

З протоколу засідання Гітлера з керівниками Райху.

Головний штаб фюрера, 16 липня 1941 р.

Під час проведення круглого столу. У центрі (зліва направо) — Сергій Павленко і Володимир Краснодемський.

С. Бутко: У підрахунках є певні розбіжності. Ми маємо документ «Відомість про наслідки німецької окупації (скільки знищено населених пунктів, дворів)» від 23 листопада 1943 р., де вказано, що загарбники на Придесенні цілком зруйнували 75 і частково 590 (при перерахунку їх виявилося 587. — **С. Б.**) населених пунктів. Але тут згадуються і села, що постраждали в результаті боїв під час визволення України від гітлерівців.

Ще приклад. У доповідній записці «Про руйнування німецькими окупантами сільського господарства і пограбування селянства Чернігівської області УССР» на ім'я секретаря ЦК КП(б)У М. С. Хрущова, підписаній наприкінці 1943 р. начальником облстатуправління Грейфером (ініціали не вказано) і начальником сектору населення цієї установи Міхаєвим (ініціали не вказано), повідомлялося про знищення разом під час окупації та відступу гітлерівців 20 населених пунктів Козелецького району. Проте поіменно названо тільки п'ять сіл, а всього ми маємо інформацію про шість спалених населених пунктів цього району. Хто і чому палив інші 14 невідомих нам сіл — у нас на сьогодні відсутня інформація. Це доволі типовий приклад, який показує, що наші підрахунки неповні.

Р. Пилявець: Важливо зазначити, і це ми повинні донести не тільки до громадян України, а й до світової спільноти, що Корюківська трагедія — не «буденна», а особлива трагедія воєнної пори. **Знищення карателями майже 7 тисяч людей 1—2 березня 1943 р. стало найбільшим злочином серед йому подібних у Європі в часи Другої світової війни.** Окупаційна влада вперше провела жорстоку масштабну каральну акцію, внаслідок якої було знищено велике містечко з усіма його жителями. Це трагедія, про яку повинен знати світ.

Ростислав Пилявець.

Карателі: хто вони?

В. Краснодемський: «Голос України» у січні цього року вже публікував матеріал про ймовірних виконавців жорстокої розправи над корюківчанами. Маю на увазі повідомлення про те, що Український інститут національної пам'яті отримав офіційну відповідь від ФСБ РФ за підписом начальника управління реєстрації та архівних фондів Федеральної служби безпеки Російської Федерації, генерал-лейтенанта, доктора юридичних наук Василя Христофорова про каральні загони, котрі орудували у ті дні на Чернігівщині та інших областях.

С. Бутко: Територія Чернігівської області перебувала в окупації під управлінням німецького військового командування, окупаційна влада була підпорядкована VII відділу при штабі групи армій «Південь». Військова окупаційна адміністрація на території Придесення широко використовувала підрозділи угорської 105-ї легкої дивізії зі складу Східної окупаційної групи військ. Вони, як повідомили архівісти ФСБ, з жовтня 1942 р. до вересня 1943 р. здійснювали масові розстріли мирного населення, знищення населених пунктів Чернігівщини, інші військові злочини й безчинства за вказівками командуючого групою генерал-лейтенанта Алдя-Папа Золтана Йогана, 1895 року народження (Будапешт). Він після війни був засуджений військовим трибуналом на 25 років позбавлення волі. Активна участь угорських військ у каральних операціях на Придесенні підтверджена даними з документів Державного архіву Чернігівської області, знайденими істориком Оленою Лисенко.

За інформацією Управління реєстрації та архівних фондів Федеральної служби безпеки Російської Федерації, наказ про знищення Корюківки віддав начальник штабу 399-ї головної польової комендатури, уродженець німецького міста Касселя Байєр Бруно Франц. З кінця 1942 р. головна польова комендатура № 399 розташовувалась у місті Конотоп Сумської області.

С. Павленко: Десять років тому я записував свідчення уцілілих свідків Корюківської трагедії. Так ось, щось не пригадую, щоб ті, хто пережив моторошні дні спалення Корюківки, казали, що карателями були угорці. Навпаки, всі говорили, що це були німці. Свідки бачили вбивць у чорних шинелях із черепами на кашкетах.

Д. Корнієвська: Я теж не бачила серед карателів мадяр. Я жила у центрі. Та коли партизани здійснили нічну операцію, ми знали, що залишатися вдома небезпечно. Адже німці за таке не милували. Передусім за вбитих своїх вони розстрілювали чоловіків. Тому останні й думали, як сховатися чи десь перебути в іншому селі. Ми пішли до материної знайомої Софії на край Корюківки. Але врешті мати надумала зварити їсти і вирішила навідатися додому. Вона не хотіла, аби ми її супроводжували, сварилася, та ми пішли за нею. І добре, що так зробили. Бо відразу той куток, де ми ночували, був спалений. Це ми дізналися пізніше. У центрі була тиша, зовсім ми не зустріли людей. Бачимо, їде машина, крита брезентом. Шофер, побачивши нас, призупинив вантажівку і крикнув: «Тікайте, зараз будуть палити!». Ми з матір'ю метнулися до сусідки у двір. Дивилися, що робиться на вулиці крізь щілину в паркані. Через деякий час ведуть натовп людей до ресторану. Чутно: «Цюрюк!». А потім залунали постріли. Ми все зрозуміли. Сусідка повідкривала у хаті, хліві, погребі всі двері. Розумна була жінка. Карателям вона дала зрозуміти, що у дворі вже нікого нема. Це нас і врятувало. Ми сиділи у погребі. А коли згоріли ближні хати, повзком перебралися на згарища. Так ми і сховались. Я пізніше з багатьма свідками говорила, і всі кажуть, що то розстрілювали німці. Мадяри ж були в іншій формі. Ми їх знали і не боялися.

Діна Корнієвська.

О. Толкачова: Досліджуючи березневу трагедію 1943 року, співробітники Корюківського історичного музею збирали і збирають досі свідчення очевидців. Щодо мадяр, то загалом їх люди характеризують позитивно. Під час окупації вони розміщувалися здебільшого у центрі. Якщо місцеві поліцаї відзначалися жорстокістю, то угорці ставилися до корюківчан співчутливо. Про це, зокрема, промовисто говорить такий факт. Ніна Вікторівна Коробко у війну стала сиротою. Аби якось прожити, дівчинка тяжко працювала та інколи просила милостиню. Їй підказали, щоб вона звернулася по допомогу до окупаційної влади. Ніна пішла до ні-

Втрати України виявилися чи не найбільшими у Другій світовій війні

мецької комендатури. Комендант, зрозумівши, що хоче дівча, взяв її за комір і, вдаривши ногою, спустив з порогу. Вона впала і дуже вдарилася головою. Той шрам залишився на все її життя... Але робити нічого і треба йти шукати їжу. Тож люди порадили їй піти до начальника мадяр. І цей, побачивши сироту, не тільки не вигнав, а й нагодував та й далі підтримував продуктами. Під час знищення Корюківки мадяри, можливо, стояли у ланцюговому оточенні селища. Але по хатах, вулицях ходили якісь інші підрозділи. Особливо лютували поліцаї. Причому, корюківчани згадують і кількох своїх. Зазначу, що у німців була сіра форма, у мадяр — зеленувата. Отже, їх було легко відрізнити і запам'ятати. Як підтвердження вищесказаного, наведу й інший приклад. А саме безпереченої участі німців у кривавих корюківських подіях — розповідь одного із свідків, який на порозі церкви ввечері 1 березня бачив «з голочки одягненого» німецького молодого офіцера, який мав лайкові білі рукавички. У нього за спиною стояли два охоронці в чорних бушлатах...

С. Бутко: Власне німецьких військових частин на Чернігівщині та на інших теренах було мало. Як уже зазначалося вище, головна збройна сила на Придесенні гітлерівської військової окупаційної адміністрації — 105-та легка угорська дивізія. У каральних акціях на Чернігівщині, як правило, були задіяні військовослужбовці німецьких підрозділів, поліцейські частини та поліцаї з числа колабораціоністів — громадян СРСР, підрозділи нацистської поліції безпеки СД та армійські угорські частини. Командували ж операціями зі знищення сіл переважно німецькі офіцери. Акції проводилися дуже «грамотно», фактично за одним і тим само сценарієм. Це дає підставу говорити про те, що виконавці мали на руках певну інструкцію, як її проводити, та й великий досвід здійснення таких складних операцій. Населений пункт оточувався. Населення заганяли у хати, громадські будівлі і там розстрілювали. Насамкінець усе це підпалювалося.

Слід зазначити, що на окупованих територіях німці використовували війська своїх союзників, які показали себе не з ліпшого боку на фронтах. Так, загалом на початку 1942 року на Східному фронті на стороні Райху воювало понад 200 тисяч угорських вояків. У січні-березні 1943 р. 2-га угорська армія була вщент розгромлена Червоною Армією, вона втратила 80 тисяч вбитими і 65 тисяч полоненими. Після цього Гітлер розпорядився покласти на угорські частини окупаційні та каральні функції в тилу. До речі, самому угорському народу авантюра пронацистського режиму адмірала Хорті у Другій світовій війні коштувала понад 300 тисяч убитих військовослужбовців і 600 тисяч мирних жителів. Угорські підрозділи, за нашими підрахунками, на Придесенні взяли участь у знищенні до 60 тисяч мирних жителів. Ще такий факт щодо угорців у Корюківці: під час її знищення 1 березня 1943 року карателі вбили і п'ятдесятирічного місцевого жителя, угорця Жоржа Чордаша. Його прізвище оприлюднене серед установлених жертв трагедії.

Знали, але не все

В. Краснодемський: Як вдалося врятуватися частині жителів Корюківки? Адже карателі обходили кожну домівку, оточили з усіх боків райцентр...

О. Толкачова: Наприклад, Діна Степанівна Корнієвська, яка присутня тут, сховалася у погребі. Люди тікали до болота. Уявіть, яка на початку березня стояла температура. Та настрахані корюківчани замість смерті вибирали прихисток у болоті: стояли часто по плечі у воді. Більшість із них потім дивувались, як вони, змоклі, змерзлі, не захворіли у ті дні, не застудилися — дивом вижили у тій екстремальній ситуації. Дехто ховавсь у підпіччях, у приболотяних та прирічкових заростях, у купах гною, у льохах. Також рили в заметах ями, які чимось встеляли і клали в них дітей, притрушуючи снігом. Коли почали палати будинки, завдяки диму частина людей пройшла непоміченою повз виставлену охорону. Є люди, які все ж послухалися партизанів і втекли напередодні з містечка. Були й такі, які відчували наближення чогось страшного і тому вирішили про всяк випадок піти у села до родичів. А були й такі, які врятувалися завдяки мадярам, проявам людяності в окремих німців, поліцаїв. Одні пропускали людей крізь ланцюг, другі замість пострілів у жертв, стріляли у стелю чи повітря, треті встигли попередити котрогось ще 28 лютого про спалення містечка. Були і серед них люди...

Оксана Толкачова.

С. Павленко: Чи відомо, скільки у райцентрі тоді проживало людей?

О. Толкачова: За нашими даними, у райцентрі налічувалося до війни від 12 до 13 тисяч мешканців.

С. Бутко: Тому його мешканці й не могли уявити, що окупанти вчинять розправу не тільки над партизанськими родинами чи запідозреними у співпраці з месниками. Населення не було готове усвідомити, що цілком знищать такий великий населений пункт. До того ж без слідства, без суду, без винесення вироку.

Л. Бабич: Комісія відділу культури та туризму з питань вшанування жертв Корюківської трагедії провела останнім часом значну роботу з виявлення поховань загиблих. Після каральної акції ще у травні 1943 р. місто стояло мертвим. Уцілілі родичі жертв робили символічні могили на місці спалених будівель. Дуже незначний відсоток корюківчан ще тоді поховали на кладовищі.

В. Краснодемський: Фактично, як я розумію, Корюківка стала суцільним кладовищем...

Л. Бабич: Це було справді так. До цього на державному обліку налічувалося сім поховань у межах міста. Наукова експедиція, в роботі якої взяли участь пошуковці із Кривого Рогу, Києва, Дніпропетровська, Чернігова, Глухова, додатково виявила ще 61 поховання. Були зроблені відповідні акти. Та, звісно, через 70 років після події мало залишилося свідків. Після війни нові господарі, що селилися на згарищах, будували оселі, господарські приміщення, навіть не підозрюючи, що місця новобудов розташовуються часто-густо на прахі загиблих.

ЦИФРА

«...За час німецької окупації, тобто з вересня 1941 р. до вересня 1943 р., знищено 127 778 мирних жителів Чернігівської області. Масштаб масових убивств гітлерівцями ще більше вражає, якщо згадати, що Військо Польське, наприклад, за весь час Другої світової війни у Європі втратило 123 тисячі військовослужбовців».

Із довідника «Мартиролог встановлених жертв Корюківської трагедії 1943 року» (Чернігів, 2011 р.).

Людмила Бабич.

М. Балан: Під час обстеження одного подвір'я нам вдалося знайти миску, яка була повністю заповнена рештками 36 жителів-сусідів, розстріляних, а потім спалених в одному помешканні. Сюди після моторошних днів діяльності карателів повернулася дівчинка, яка й зібрала рештки батьків, родичів в одну посудину. Нам вдалося під час розкопок зустрітися із цим важливим свідком. Уже похилого віку жінка підказала нам, де копати.

О. Довгань: До сказаного додам, що винищення корюківчан проводилося 1, 2, а також 9 березня. На ніч карателі знімали оточення містечка і забиралися у Щорс. На жаль, багато хто із вцілілих думав, що жах вбивств і спалень закінчився. І вже не шукали порятунку на інших селах чи у лісі. Проте у наступні дні холоднокровні вбивці поверталися, знаходячи нові жертви для своєї чорної справи. Після на згарищах, городах виросли високі бур'яни, де нишпорили вовки та ворони.

Олександр Довгань.

В. Краснодемський: У спогадах керівника партизанського з'єднання Олексія Федорова немає жодного слова про Корюківську трагедію. У ті дні він перебував у Москві. Але у ніч з 4 на 5 березня вже був у лісі під Корюківкою. Повернувся на Чернігівщину літаком. Двічі Герой Радянського Союзу згадував, як йому доповіли про успішну партизанську операцію, в результаті якої 27 лютого у Корюківці визволили із в'язниці 92 в'язні. З інших джерел відомо, що тоді партизанами вбито 7 німців і до 30 мадяр. Федоров вручив нагороди кращим партизанам. Таке враження, що тоді його партизанські побратими не хотіли псувати настрій командиру тим, що сталося після їх вдалої операції. Чи винна у тому цензура, яка намагалася замовчати цей факт?

Д. Корнієвська: Я всі ці роки намагалася знайти у книгах партизанів згадки про Корюківську трагедію. На жаль, Олексій Федоров оминув цю тему, писав лише про успіхи народних месників. У трьох виданнях «Підпільний обком діє» він навіть не згадує про 1 і 2 березня 1943 р. Я думаю, що йому було незручно писати про Корюківку. Лише десь років чотири тому вийшла книга ординарця Федора Короткова Володимира Тихоновського «Чтобы помнили». У ній він пише про зустріч зі своїм командиром, під керівництвом якого була здійснена нічна операція 27 лютого 1943 р. Партизан згадує, що Коротков «дуже переживав про те, що сталося у Корюківці». «Це було його постійним болем, моральною травмою, котра не послаблювалася з роками». Через Корюківку він не наважувався писати свої спогади.

О. Толкачова: Під час запису свідчень я не почула звинувачень у бік партизанів з того приводу, що вони стояли недалеко від Корюківки, бачили заграву і не пішли рятувати людей. Нарікання були, але не звинувачення. Хоча карателі під час проведення своєї операції не виключали, що месники вчинять на них напад. Тому в районі дороги на Наумівку, на Чорному хуторі, Хохлах, можливо, і в інших місцях ними були виставлені пости. Тим паче що є масові згадки очевидців про обстріл з військових ворожих літаків по втікачах.

Чому партизани не вийшли з лісу? Думаю, що Микола Попудренко не наважився взяти на себе відповідальність за проведення такої операції. Адже перед вильотом до Москви О. Федоров дав наказ партизанському командному складу оберігати людські ресурси і не вступати у відкриті бої з ворогом, берегти сили для майбутнього рейду. Адже одна справа нападати на загарбників зненацька, а інша — коли на тебе чекають. Зважимо ще й на те, що партизанське з'єднання наприкінці лютого з боями прийшло з Брянщини, 27 лютого здійснило напад на Корюківку і готувалося до важливого рейду на Волинь. А зіткнення із великою частиною ворога могло значно зменшити їхні лави.

(Далі буде).

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Провідний бібліограф Корюківської центральної бібліотеки Тетяна Сіренко біля однієї з могил загиблих на міському кладовищі.

ДАІ нагадує: радянські права потрібно замінити на нові до кінця року. Термін дії водійських посвідчень старого зразка закінчується 1 січня 2014 року, *повідомляє «Інтерфакс–Україна»*

У 2013 році рибогосподарські підприємства Черкащини стали лідерами з вилову риби у внутрішніх водоймах. Їх результат — 13 відсотків від загальноукраїнського обсягу виловленого «живого срібла». Усього вітчизняний рибпром поставив на ринок 195,5 тисячі тонн рибних ресурсів, *інформує наш власкор Лідія Титаренко*

Маневри навколо Гостиного двору

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Поки активісти скандували гасла з вимогою повернути Гостиний двір киянам, заступник міського голови, секретар Київради Галина Герега проводила брифінг, на якому не змогла оминути тему резонансної пам’ятки містобудування. «У порядку денному є питання, яке стосується клопотання перед Кабінетом Міністрів щодо передачі до комунальної власності територіальної громади міста Києва будівлі Гостиного двору. Цей проект погоджений без застережень, він пройшов процедуру регламенту, внесений до порядку денного і буде винесений на голосування. Інші проекти рішень стосовно Гостиного двору процедурно не пройшли регламент, тому до порядку денного не вносилися», — заявила секретар Київради.

Утім, активісти Гостиного двору переконані, що історичну будівлю цей документ не врятує. Адвокат та голова громадського об’єднання «Андріївсько-Пейзажна ініціатива» Марія Соловйова розповіла, що насамперед необхідно скасувати рішення Київради від 20 вересня 2012 року, яким ПАТ «Укрреставрація» отримала в оренду на п’ять років земельну ділянку площею 1,02 гектара на Контрактовій площі, 4 для проведення реконструкції цієї будівлі під торговельно-офісний центр з гостьовою стоянкою. Такий документ справді зупинить забудовника, якого активісти звинувачують не лише у спробі перебудувати Гостиний двір під черговий торговельний центр, а й у нищенні пам’ятки через пожежу.

Депутат Київради Тетяна Меліхова вчора намагалася «з голосу» внести до порядку денного проект такого рішення. На її пропозицію голова постійної комісії Київради з питань земельних відносин, містобудування та архітектури Анатолій Шевченко відреагував коротко: «Це питання справді обговорювалося на земельній комісії, але не набрало відповідної кількості голосів». Результат — до порядку денного проект рішення, який справді став би перемогою захисників Гостиного двору, не потрапив. Натомість залишився документ з ініціативою звернутися до Кабміну з проханням передати до комунальної власності будівлю Гостиного двору. Щоправда, на момент верстки номера стало відомо, що депутати не підтримали і цього рішення.

Нагадаємо, нині Гостиний двір належить Фонду держмайна України, який віддав його в оренду ПАТ «Укрреставрація». Водночас Галина Герега запевнила: якщо інші проекти рішень пройдуть усі процедурні вимоги, то на наступне пленарне засідання ці документи обов’язково внесуть до порядку денного.

Тим часом журналісти намагалися добитися від секретаря Київради відповіді на запитання: а що далі? Як діятиме столична влада, щоб повернути цей унікальний об’єкт місту і, головне, що з ним робитиме? Галина Герега відповіла досить абстрактно: «Будемо проводити круглі столи. У цій ситуації ми зобов’язані дослухатися голосу громади». Проте громаду під стінами через шумопоглинаючі вікна якраз чути не було. Позиція активістів уже дев’ять місяців залишається незмінною — припинити будівельні роботи, повернути Гостиний двір місту й організувати у ньому освітньо-культурний центр. Щоправда, за останні два тижні цей перелік доповнився ще двома пунктами: розслідувати обставини пожежі 9 лютого та знайти винних у побитті активістів 18 лютого.

Тетяна ПАСОВА.

Фото Дарії РЕШЕТНЯК (Укрінформ).

Пікети біля КМДА щодо ситуації навколо Гостиного двору.

Вийшли з–під комунальної опіки — тепер ледь животіють

З легкої руки органа місцевого самоврядування на Херсонщині з’явилися два регіональні видання з майже однаковими назвами.

Депутати обласної ради на сесії 20 лютого вирішили заснувати друковане видання обларди — газету «Наддніпрянська правда плюс» — і сформувати статутний фонд редакції у п’ять тисяч гривень бюджетних коштів. Але при цьому в краї надалі виходитиме газета «Наддніпрянська правда», яка є найстарішим виданням в області. Свого часу її співзасновниками виступали та ж обласна рада й облдержадміністрація, однак через розбіжності позицій з трудовим колективом редакції вони вийшли з числа співзасновників та припинили фінансування видання. Незабаром газета, чий тираж за радянських часів сягав ста тисяч екземплярів, розгубила більшу частину передплатників і сьогодні ледве животіє. Час покаже, чи не повториться така ж історія з її «клоном».

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.

Херсон.

Історики додали знань про минуле

Чернігівський осередок Національної спілки краєзнавців України презентував в обласній бібліотеці ім. В. Короленка три щойно видані книги. Дві з них — присвячено родині відомих українських діячів Олександра та Софії Русових. Третя ж новинка — видання українською мовою написаної ще у XIX столітті унікальної праці «Історичний та статистичний опис Чернігова» Миколи Маркевича.

Як повідомили упорядники та автори презентованих книг, історики Олександр Коваленко **(на знімку у центрі)** та Олександр Рахно, новодруки містять великий обсяг інформації про минуле і стануть у нагоді усім, хто хоче більше знати про рідний край.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігів.

Фото автора.

Під пильним наглядом науковців

На Рівненщині за розвитком озимих упродовж зими стежать науковці. Їхні прогнози оптимістичні — 97 відсотків зернових перебуває в доброму та задовільному стані, а погодні умови сприяють подальшому розвитку рослин.

Тим часом, для збільшення врожаїв аграріям рекомендують підтримати ці культури весняним підживленням. Нині сільгоспвиробники вже мають понад п’ять тисяч тонн міндобрив — майже половину необхідного. Цьогоріч селяни відвели під озимі майже 134 тисячі гектарів: 100 тисяч гектарів — під пшеницю, більше 25 тисяч — під жито, 7 тисяч — озимий ячмінь. 95 відсотків посівів озимого ріпаку, під яким 22 тисячі гектарів, за словами науковців, теж у хорошому стані.

Олександра ЮРКОВА.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Зима відступає, грип наступає

На Тернопільщині зростає захворюваність на гострі респіраторні вірусні інфекції та грип. За останній тиждень порівняно з попереднім кількість хворих збільшилася на 4,1 відсотка. Всього зареєстровано 4355 випадків. Найбільше — у Тернополі та Чортківському районі. Частіше хворіють діти: від 55 до 66 відсотків від загальної кількості хворих. У школі №24 Тернополя один клас довелося закрити на карантин: третина учнів захворіла.

За словами головного державного санітарного лікаря області Володимира Паничева, поки що не йдеться про епідемічну ситуацію, але вона може стати реальністю навесні — все залежить від погоди. Ходять різні віруси грипу, в тому числі сумнозвісний каліфорнійський. Тим часом, провакцинувалося більше відсотка жителів — область посіла четверте місце з вакцинації в Україні.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

Супермодний одяг вивозять на смітник

Купи супермодного одягу виявлено в Одесі в районі вулиць Вапняної й Антоніни Нежданової. На території у півтори тисячі квадратних метрів — величезні завали з винятково модного одягу світових виробників — «Гуччі», «Шанель», «Дольче-Габбано» тощо. Місцеві жителі розповідають, що на імпровізований смітник регулярно викидають модний верхній і нижній одяг.

Адреса смітника модного одягу вже відома не тільки бродягам, а й заможним громадянам, які годинниками копирсаються там, вибираючи вбрання для себе. Причини, які змусили невідомих осіб позбутися брендових речей, невідомі.

В’ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеса.

ЦИФРА

550 мільйонів доларів

становив обсяг експорту товарів суб’єктів підприємницької діяльності Житомирської області у 2012 році. Імпортовано ж їх на 384 мільйони. Позитивне сальдо зовнішньоторговельного балансу — 166 мільйонів. Найбільше товарів було експортовано до Росії — 35 відсотків загального обсягу, а імпортовано з Польщі — 15 відсотків.

Олексій КАВУН.

Народ звітує про доходи

З початку 2013 року активніше почали звітувати про свої доходи чернівчани, які здають в оренду нерухоме майно. Доходи від квартирантів вже задекларувало 22 громадян, які сплатять до місцевої скарбниці 61 тисячу гривень податку на доходи фізичних осіб.

Але найактивнішими декларантами є батьки студентів. З початку кампанії декларування вже подано 145 декларацій на податкову знижку. З цієї кількості 118 — витрати у вигляді коштів, сплачених платником податків на користь закладів освіти, 13 — частина процентів, сплачених за користування іпотечним житловим кредитом, 11 чернівчан внесли до податкової знижки витрати на сплату страхових платежів, а 3 — пожертвування неприбутковим організаціям.

Сергій СУЛИМА.

Подорожчання відтерміновано

— До 1 травня вартість проїзду у громадському транспорті Вінниці не зміниться, подальше ціноутворення тарифів залежатиме від компенсацій вартості пільгових перевезень із державного бюджету, — повідомив міський голова Вінниці Володимир Гройсман.

За розрахунками електротранспортників, нинішні тарифи — 1,25 гривні в тролейбусах та трамваях і 1,5 гривні в автобусах — покривають витрати на 59,2 відсотка в автобусах і на 65,7 відсотка в трамваях і тролейбусах. Вартість проїзду планують збільшити на 25 копійок.

Віктор СКРИПНИК.

На Сумщині затримали двох підозрюваних у розкраданні 74 млн. грн. бюджетних коштів (УНН)

Найперше — кадри. Тарифи почекають

Доки виборці, котрі мітингували під вікнами будівлі Верховної Ради Автономної Республіки Крим, намагалися звернути увагу депутатів на високі тарифи на послуги ЖКГ **(на знімку)**, у сесійній залі вирішували кадрові питання.

Попри наполегливі прохання представників депутатської фракції «Курултай-Рух» зняти з порядку денного питання про призначення нового голови постійної комісії (ПК) ВР АРК з міжнаціональних відносин і проблем депортованих громадян, а також попередження голови фракції Рефата Чубарова про те, що новопризначеного керівника ПК фракція виключить зі свого складу, голосування за кандидатуру Енвера Абдураїмова було результативним.

Голосування за призначення Івана Ванханена на посаду голови Республіканського комітету з транспорту і зв'язку хоча й було менш емоційним, але теж виявилося результативним.

Кадрові перестановки стали приводом для уїдливих коментарів одразу ж після завершення пленарного засідання. У ЗМІ оперативно з'явилася реакція на перше призначення: Мустафа Джемілєв має намір скликати позачергову сесію Курултаю для того, щоб оприлюднити «...офіційну позицію кримськотатарського народу щодо суспільно-політичної ситуації в Криму та Україні». Повідомлення ЗМІ про намір влади автономії провести ротацію чиновників — кримських татар у Меджлісі — розглядають як курс влади на те, «...щоб усіх близьких до Меджлісу людей, яких не так багато залишилося в структурах влади, відсторонити і набирати в структури влади «могильовських» (Анатолій Могильов — Голова Ради міністрів Автономної Республіки Крим. — **Ред.**) татар».

Практично відразу після призначення нового голови ПК з міжнаціональних відносин і проблем депортованих громадян Р. Чубаров оголосив про виключення із фракції «Курултай-Рух» Енвера Абдураїмова.

У свою чергу, у своєму першому інтерв'ю на новій посаді Е. Абдураїмов на адресу попередників висунув свої претензії: «Представницькі органи нацменшин, які брали на себе відповідальність за розв'язання всіх проблем депортованих, показали свою неспроможність у підходах. Тобто це був деструктивний метод ведення роботи в інтересах депортованих. Я готовий до конструктивної роботи з усіма органами влади».

Микола МАГДИЧ.
Сімферополь.
Фото автора.

Відкрили дитячий будинок сімейного типу

У селищі Королево Виноградівського району відкрили дитячий будинок сімейного типу. Галина Стецик, монахиня, яка працює в благодійному дитячому садочку «Назарет», узяла на виховання одразу п'ятьох дітей з Чинадіївського дитбудинку: братів Андрія та Артема, сестер Іванну, Анастасію та Яну **(на знімку)**.

Отець Іван Ісаєвич, ініціатор відкриття нового будинку, передав будівлю в безплатну оренду. Поруч уже діє дитбудинок «Зернятко» та дитсадок «Назарет» — і обидва заклади утримає благодійний церковний фонд. «Новий будинок уже став рідною домівкою для цих дітей. З Божою поміччю сподіваємося, що цей великий почин буде підтримано й примножено», — мовив священик.

У дитбудинку вже облаштовано кімнату для занять, дві спальні, вітальню, передпокій, їдальню, ванні кімнати. Придбано меблі.

Привітати родину з новосіллям приїхали голова облдержадміністрації Олександр Ледида, голова обласної ради Іван Балога, керівники району.

З нагоди входин Іван Балога подарував закладу побутову техніку та 5 картин, які придбав на благодійному аукціоні в Мукачевому.

Василь НИТКА.
Закарпатська область.
Фото надане прес-службою облради.

До ювілею визволення форсують Дніпро

До 70-річчя визволення Дніпропетровська від німецько-фашистських загарбників (25 жовтня), буде закладено Алею Героїв, створено музей фортифікації Великої Вітчизняної війни, а під час військово-історичної реконструкції битви за Дніпро пройде форсування ріки. У реконструкції візьмуть участь понад 500 учасників з різних областей України, Росії та інших держав. Буде задіяно справжню бойову техніку часів Великої Вітчизняної.

«Важливо запросити на ці заходи рідних тих героїв, які поховані в землі нашій, — зазначив голова обласної ради Євген Удод. — Упевнений, що сини й онуки воїнів-визволителів відгукнуться на наше запрошення».

В навчальних закладах області планується організувати збір військових історій кожної сім'ї. Пройдуть виховні години, уроки з переглядом відеоматеріалів про День Перемоги та звільнення України. В рамках акції «Лист ветеранові» школярі можуть написати послання подяки учасникам бойових дій Великої Вітчизняної війни. А діти, які люблять малювати, стануть учасниками конкурсу «Переможці Великої Вітчизняної війни на поштовій марці». Молодь зможе долучитися до святкування Великої Перемоги, взявши участь у конкурсах відеофільмів "Дякуємо за життя", юних фотоаматорів «Щаслива мить» і молодих дизайнерів «Голуб Миру».

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.
Дніпропетровська область.

Видобуток газу — лише після узгодження

Віце-президент компанії «Шелл» в Україні Грехем Тайлі повідомив, що видобуток нетрадиційного газу на Юзівському родовищі в Харківській області почнеться лише після усіх погоджень і проведення геологічної розвідки.

За його словами, буріння не почнеться, доки не закінчиться попередня програма геологічного вивчення місцевості, що включає сейсмічне дослідження, а також буріння п'ятнадцяти свердловин. Сьогодні компанія працює над затвердженням бюджету і річної програми робіт, над одержанням необхідних дозволів, придбанням устаткування та оцінкою екологічного впливу.

Також «Шелл» продовжує розвиток спільного проекту з «Укргазвидобуток». На першій свердловині в селі Веселе Першотравневого району пробурили понад 3000 метрів. Щодо другої свердловини, яка буде в Близнюківському районі, триває оформлення необхідних дозволів і погоджень. Компанія «Шелл» уже відкрила свій офіс у Харкові. Початкові інвестиції по кожному з проектів становитимуть 200 мільйонів доларів.

Микола КОСИЙ.

У боржників забирають машини та квартири

Луганське міське комунальне підприємство «Теплокомуненерго» продовжує боротися з тими, хто ігнорує плату за послуги теплопостачання. З початку року за рішенням суду виконавчою службою було накладено арешт на три машини та шість квартир.

Заступник начальника абонвідділу ЛМКП «Теплокомуненерго» Олександр Ємельяненко розповів про останній випадок, коли за борг, який накопичився і перевищує вісім тисяч гривень, одна неплатниця позбулася автомобіля. Машину поставили на штрафмайданчик, але, враховуючи те, що автомобіль є джерелом прибутку сім'ї, його повернули на відповідальне зберігання. Якщо протягом десяти днів борг не буде погашено, експерт проведе оцінку, і автомобіль виставлять на продаж у рахунок погашення боргу.

Алла АНТІПОВА.

Лекції читають у культових спорудах

У Миколаївському відділенні Національної академії внутрішніх справ заняття з релігієзнавства проходять у культових спорудах релігійних общин.

Так, про основи православної віри, католицизму та ісламу студентам у міліцейських кітелях розповіли настоятель Калинівської церкви отець Василь, настоятель костелу отець Петро, імам мусульманської общини Миколаївської області Руслан Біналі огли. Цікаво, що до священнослужителів від слухачів запитань набагато більше, ніж коли в навчальній аудиторії з лекцією на цю саму тему виступає професійний лектор.

Олександра МЕНТЕЛЬ.

На знімку: заняття в костелі.

Фото надане прес-службою Миколаївського відділення НАВС.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...за «халтуру» відповідатимуть

Сумські правоохоронці за фактом руйнації споруджуваного торговельного центру «Слобожанський» («Голос України» від 15.02.13, «Зруйнувалася новобудова») розпочали кримінальне провадження за ч. 1 ст. 272 КК України — порушення правил безпеки під час виконання робіт з підвищеною небезпекою.

За цією статтею винним загрожує штраф до 50 неоподаткованих мінімумів прибутків громадян, або виправні роботи строком до двох років, або обмеження волі строком до трьох років з позбавленням права займатися визначеною роботою строком до трьох років чи без такого.

Владислав ЖМУРКОВ.

...службовий собака спрацював на пакунок з-під соку з набоями

На пункті контролю «Конотоп», що на Сумщині, співробітники Держприкордонслужби та працівники митниці знайшли 30 бойових набоїв. Під час огляду одного з вагонів поїзда Одеса—Москва спрацював службовий собака, спеціально натренований на виявлення зброї та вибухівки. Боєприпаси 7,62 мм калібру працівники пункту пропуску відшукали в неробочому тамбурі. Вони були в пакунку з-під соку.

До речі, протягом січня нинішнього року співробітниками Держприкордонслужби було вилучено 24 одиниці зброї, 2718 штук боєприпасів та 2 кілограми вибухівки.

Людмила ТКАЧЕНКО.
Фото Державної прикордонної служби України.

...на світлинах — нищення населення і військовополонених

Пересувну виставку архівних документів, матеріалів та світлин «Хмельниччина в роки німецько-фашистської окупації: Поділля очима солдатів Вермахту» відкрито у Волочиському районному будинку культури. Її організаторами стали державний архів області, громадська організація архівістів та дослідників Поділля «Поклик віків», обласна рада ветеранів, а фінансову підтримку надав міжнародний фонд «Взаєморозуміння і толерантність». Окупація краю тривала понад тисячу днів. На виставці представлено всі її етапи: від мобілізації громадян до лав Червоної армії, евакуації майна, худоби, людських ресурсів до визвольних боїв. Архівні знімки та документи зафіксували також знищення нацистами цивільного населення та військовополонених, боротьбу подолян проти гітлерівських загарбників, нищівну експлуатацію природних багатств краю.

Упродовж року виставка побуває в усіх райцентрах та містах області.

Ірина КОЗАК.
Хмельницька область.

В Японії 85% представників бізнесу мають намір наступного фінансового року, який починається у квітні 2013 р., скоротити рівень зарплат співробітників. Про це свідчать результати опитування Reuters, *повідомляє РБК–Україна*

Перший цього року загальний страйк пройшов у Греції проти заходів економії, прийнятих урядом в обмін на кредити ЄС і МВФ. У ньому взяли участь усі державні установи та компанії, транспорт, банки, лікарні, суди, школи й університети та інші, *повідомляє УНН*

Під знаком останніх приготувань до саміту

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Увечері першого дня перебування в замку над Віслою главу нашої держави прийняв його польський колега. Ця зустріч стала лишень легкою розминкою перед серйозною розмовою, яку другого дня візиту Вікторові Януковичу влаштували Броніслав Коморовський **(на знімку праворуч)** та Президент Словацької Республіки Іван Гашпарович. Для українського лідера така бесіда у колі добрих сусідів, напевно, допомогла ще раз усвідомити серйозність переговорів, які йому доведеться проводити 25 лютого в Брюсселі.

Йшлося не лише про технічно-логістичний стан нашої готовності до саміту Україна—ЄС, а головним чином про визначення ступеня готовності офіційного Києва до виконання низки вимог, які Рада ЄС із закордонних справ визначила як головні передумови для підписання Угоди про Асоціацію в ході саміту Східного Партнерства, що відбудеться у Вільнюсі в листопаді 2013 року.

Для присутніх у Віслі Б. Коморовського та І. Гашпаровича, котрі, на думку окремих аналітиків, об'єднують свої зусилля, щоб стати «промоутерами» України «в досягненні фінального ефекту, яким було б підписання Угоди про асоціацію у Вільнюсі», також було важливо зорієнтуватися, чи спроможний Київ виконати ще до 25 лютого «певні жести, які продемонстрували б Євросоюзові бажання, рішучість та волю».

Серед порушених у ході тристоронніх переговорів питань, як постає з підсумкової конференції президентів, були також стан та перспективи українських реформ у різних галузях. Зокрема, Київ шукатиме моделі співпраці з Митним союзом, не порушуючи своїх міжнародних зобов'язань, заявив Віктор Янукович після тристоронніх переговорів із президентами Польщі та Словаччини: «Тому Україна шукатиме модель співпраці з Митним союзом у рамках міжнародних зобов'язань, Всесвітньої організації торгівлі та не порушуючи наших міжнародних зобов'язань». За його словами, Україна має зважати на те, що ця міждержавна організація існує, а рівень товарообігу України з країнами Митного союзу наближається до 60 млрд. дол. Крім того, Янукович заявив, що Україна розв'язуватиме питання, що накопичилися у відносинах з Росією, в партнерському дусі.

Щодо інших галузей, то Броніслав Коморовський висловив переконання, що український Президент на саміті Україна—ЄС представить пакет реформ у галузі правосуддя, які стануть відповіддю на побажання Євросоюзу в цій сфері.

Ну а Віктор Янукович у своїй заяві для преси пообіцяв знайти компроміс щодо питання засуджених екс-прем'єра України Юлії Тимошенко і екс-глави МВС Юрія Луценка. «Розділяючи ці труднощі й тривогу, яка є у наших друзів, ми розуміємо, що досягнення компромісів і пошук рішень є одним з питань, які треба вирішити найближчим часом», — підкреслив Президент.

Чи виконає Україна «домашнє завдання», озвучене над Віслою, покажуть найближчі дні. Тим часом, завершуючи своє перебування у Польщі, український Президент заявив, що Україна розуміє і чує сигнали, які їй намагається донести Європа.

Іван КОЗЛОВСЬКИЙ.
Варшава.

Фото Андрія МОСІЄНКА (прес-служба Президента України).

Швейцарська банківська таємниця похитнулася

Репутація швейцарських банків, яка десятиліттями трималася на банківській таємниці, вкотре похитнулася минулого тижня, коли США після довгих років тиску на Швейцарію таки отримали в Берні заповітний підпис на своєму законі про оподаткування іноземних рахунків — FATCA (Foreign Account Tax Compliance Act). Закон зобов'язує іноземні фінансові організації до 30 червня 2013 року укласти угоди з податковою службою США, які передбачають передання інформації про рахунки американських платників податків.

Тиснули давно

«Ця угода нас не потішила», — зізналася після підписання міністр фінансів Швейцарії Евелін Відмер-Шлумпф. «Проте це прагматичне рішення, яке дасть можливість швейцарським банкам зберегти доступ до американського ринку», — додала міністр. Ще б пак, Швейцарії вдавалося протистояти американському тиску від 2009 року, коли й бере початок фінансово-юридична тяганина швейцарського банківського сектору з податковими органами США. Весь цей час, і під час скандалу 2009 року з переданням даних тоді другого найпотужнішого банку Європи — швейцарського UBS — податковим органам США, коли рішення приймали на урядовому рівні, і в інших подібних випадках швейцарські банки були змушені діяти під тиском і передавати інформацію постфактум. Тоді Асоціація швейцарських банкірів наполягала на необхідності підписання договору FATCA, який встановив би загальні правила гри.

Правила гри і особливий статус

Мотивувало банкірів і те, що неприєднання до згаданого договору фактично закрило б американський ринок для швейцарських банків, що й мала на увазі Евелін Відмер-Шлумпф. Згідно з новим законом усі платежі, які надходитимуть з американських джерел на рахунки іноземної фінансової установи, що не приєдналася до договору, оподатковуватимуться у розмірі 30 %. Водночас учасники FATCA будуть змушені утримувати 30% від суми переказу на адресу установ, що не підписали договір. Зважаючи на те, що відповідні угоди вже підписано багатьма європейськими лідерами, система FATCA охопить більшість фінансових організацій. Відповідно, репутація всіх установ, що не приєднаються до системи, буде під сумнівом.

Парадокс приєднання до договору Швейцарії полягає в тому, що подібні угоди, які укладаються напряму з податковою службою США, суперечать положенням ст. 47 «Федерального Закону про банки й ощадні каси», які закріпили на законодавчому рівні поняття банківської таємниці ще 1935 року. Донині працівники швейцарських банків були зобов'язані надавати інформацію про своїх клієнтів лише відповідним органам влади у виняткових випадках: для свідчень щодо рішення швейцарського суду чи у випадку розгляду процедури банкрутства. Водночас ухилення від сплати податків, на відміну від податкового шахрайства, у Швейцарії вважається адміністративним правопорушенням, а не кримінальним злочином, тому швейцарські банки не зобов'язані передавати у таких випадках інформацію податковим органам інших країн.

Проте Швейцарії і тут не вдалося зберегти свій особливий статус, що зробив швейцарські банки надійною скарбницею для мільярдних вкладів різноманітного походження. Настав момент, коли Берн вже не може бути осторонь угод у галузі податкового співробітництва і юридичної взаємодопомоги з іншими країнами.

На одній нозі

Закон прогресивно набуде чинності з 1 січня 2014 року, незалежно від того, чи підпишуть його інші країни. Варто зауважити, що Швейцарія, навіть після підписання угоди, вступила у FATCA лише однією ногою, адже угода ще має бути схвалена парламентом. А за правилами швейцарської прямої демократії, не виключено, що питання про прийняття угоди може бути винесено на всенародний референдум.

Тим часом Швейцарії вже вдалося домогтися певних поступок від США, і модель швейцарської угоди, на відміну від угод із Францією, Італією, Іспанією та Великобританією, передбачає, що банки передаватимуть інформацію безпосередньо податковим органам США, в обхід центральної бази даних. Також офіційний Берн домігся відмежування від системи FATCA таких фінансових установ, як кас пенсійного і соціального страхування. Інформацію передаватимуть податковим органам лише з дозволу власника рахунку чи на основі групових запитів, складених у рамках адміністративної підтримки. У свою чергу, США зобов'язується надавати податковим органам країн—учасниць системи — інформацію про рахунки в американських фінансових установах їхніх громадян.

Що далі?

Попри США, на адресу швейцарських банків постійно лунають вимоги оприлюднити інформацію про рахунки своїх громадян від Німеччини, Австрії та Франції. Приєднання Швейцарії до FATCA може бути лише першим серйозним кроком на шляху руйнування довголітньої політики банківської таємниці у країні. Не виключено, що європейські сусіди слідом за Америкою зажадають від швейцарської банківської системи перегляду механізму захисту рахунків клієнтів-нерезидентів.

Чи вплине крах швейцарської банківської таємниці на привабливість тутешніх банків для заможних вкладників? Скоріше за все, ні, адже швейцарський банк — це вже знак якості, який, попри банківську таємницю, завжди славився багаторічним досвідом у галузі кредитування та управління приватним капіталом.

Альбіна КРАСНОДЕМСЬКА.
Швейцарія.

ФОТОФАКТ

Більше сотні «драконів» танцювали на фестивалі з нагоди свята весни на півдні Китаю. У Піднебесній цей танець виконують уже понад тисячу років.

Фото Xinhua/Укрінформ.

Кувейт зацікавлений у розвитку та зміцненні наших відносин

Україна зацікавлена, щоб на Близькому Сході був мир. Саме з цією метою в Кувейті свого часу перебував наш батальйон хімзахисту. І саме через цю країну наші миротворці потрапляли в розпал військових подій до Іраку, де несли свою нелегку службу.

З перших днів незалежності Держава Кувейт прагне до зміцнення конструктивного співробітництва з усіма державами на принципах взаємоповаги, рівності, невтручання у внутрішні справи та розв'язання спірних питань мирним шляхом. Особливий акцент, і **це неодноразово наголошувалося в інтерв'ю представників Кувейту нашій газеті,** кувейтці роблять на економічному співробітництві з Україною. Для України перспективне співробітництво з Кувейтським фондом розвитку. Кувейтці зацікавлені інвестувати в будівництво залізниць та автодоріг в Україні, у галузі енергетики, туризму та аграрний сектор.

Вл. інф.

Ініціативи викликають схвалення

У маленькій за розміром Фінляндії налічується понад 130 тисяч громадських неурядових організацій, що беруть активну участь у житті країни. Тому ініціативи Дніпропетровщини з розвитку ефективного діалогу влади та громадськості здатні викликати лише схвалення міжнародної громадськості. Про це заявила Надзвичайний і Повноважний Посол Фінляндії в Україні Арья Інкері Макконен.

Під час зустрічі в посольстві Фінляндії в Україні пані Макконен обговорила з головою Дніпропетровської обласної ради Євгенієм Удодом перспективи розвитку міжрегіонального співробітництва й реалізації спільних проектів.

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.
Дніпропетровська область.

Apple, Google, Facebook та Mail.ru заснували премію за прорив у медицині (УНН)

Центр зв'язку — центр життя

ПАРТНЕРИ

Центр поштового зв'язку №8 у місті Новояворівську Львівської дирекції «Укрпошти» за рівнем рентабельності минулого року посів друге місце, а за всіма показниками серед сільських центрів області — третє. Це нині один із кращих центрів поштового зв'язку, який обслуговує жителів трьох прикордонних районів — Яворівського, Городоцького та Мостиського.

Звідси до кордону з Євросоюзом рукою подати — якихось десять кілометрів.

Офісне приміщення ЦПЗ розташоване поряд із міською радою та будинком культури «Кристал». Це центр міста хіміків Новояворівська, тож на пошті завжди багатолюдно, і за низькою послуг листоноші дають фору своїм конкурентам.

Незважаючи на позитивні тенденції, розмова про те, як спрацювали поштові відділення торік, виявилась доволі критичною.

Начальник ЦПЗ №8 Петро Шипка почав підбиття підсумків із позитивних результатів. Друге місце за рентабельністю. Перше — за кількістю проданих квитків на поїзди. Перше — за надані послуги «Фотопоштою». Доходи поштовиків зросли на 115,6 відсотка.

А але далі повели розмову про те, як в умовах ринку залучати нових клієнтів і створювати максимальний комфорт.

Якщо поцікавитися в жителів Яворівського району, чому серед інших операторів надання послуг вони віддають перевагу пошті, то найкраще, мабуть, відповіли в місті Немирові. Як образно висловилася одна з місцевих пенсіонерок, люди старшого віку інколи готові по кілька разів бігати на пошту і кожну квитанцію приносити окремо, бо тут їх радо й щиро приймають. У сільській місцевості працівники пошти — єдині представники державних установ, які по кілька разів на тиждень обходять усі населені пункти.

Соціологічні дослідження, проведені напередодні виборів у сільських районах, показали, що найбільший авторитет серед населення мають священики, директори шкіл, сільські голови та листоноші.

І більшість показників, які наводив Петро Шипка в розмові з колегами, залежать від авторитету працівників поштового зв'язку, їхнього бажання працювати з людьми.

Петро Іванович не чекає, коли запросять до влади і поцікавляться, як у нинішніх умовах виживає пошта? Як депутат Яворівської районної ради він виступив з ініціативою розглянути питання поштового зв'язку на сесії райради. Перед тим розповів головам сільських рад, які нові послуги можуть надавати поштові відділення, попросив висловити критичні зауваження.

***Начальник ЦПЗ №8 у Новояворівську Петро Шипка під час діалогу з трудовим колективом** (праворуч).*

За кілька днів начальнику ЦПЗ зателефонували майже третина сільських голів Яворівщини. Виявляється, багато які з них були здивовані, що на пошті можна заплатити не тільки земельний податок, а й оплатити послуги за Інтернет, телефон, поповнити мобільний.

Розмова на березневій сесії Яворівської ради обіцяє бути цікава, як це сталося в листопаді минулого року в Мостиській.

Стосунки з місцевою владою, м'яко кажучи, були не найкращі. Але діалог на сесії Мостиської районної ради Петра Шипки з депутатами розставив усе на свої місця. Вони стали партнерами, бо роблять спільну справу — зменшують штучні бар'єри і створюють максимальні зручності для жителів.

У Мостиському районі своя специфіка. Більшість відділень поштового зв'язку — збиткові. Мінуси перекривають саме завдяки Яворівському району.

— Багато залежить, де розташовані центральні поштові відділення, — розповідає Петро Шипка. — Якщо в центрі, як у Новояворівську та Яворові, то приплив клієнтів постійно збільшується. У Городку та Мостиській приміщення на околиці. Та все залежить від авторитету й професіоналізму наших працівників. Якщо йдемо до людей, тоді є і рух назустріч. Для чого людям витрачати десятки зайвих гривень, їздити півдня до райцентру, якщо більшість послуг можна отримати на пошті.

Торік за кількістю передплатників газети «Голос України» ЦПЗ №8 став лідером у Львівській області. До трійки найкращих також потрапили ЦПЗ №6 в Буську (колишній начальник Ольга Вах) та №2 у Самборі (начальник Григорій Звір).

На зборах колективу власкор «Голосу України» подякував листоношам за їхню увагу до парламентської газети.

Богдан КУШНІР.
Львівська область.
Фото автора.

РЕЗОНАНС

Листи, як і періодика, повзуть тижнями

Надзвичайно схвилювала мене, як ветерана зв'язку, стаття Людмили Ольховської «Семеро з ложкою», надрукована в «Голосі України» 12 січня 2013 року. Зачепила вона досить ґрунтовним аналізом «діяльності» керманичів вітчизняної пошти й водночас холостих, з точки зору наслідків, неодноразових виступів газети, які залишилися без реагування правлячих кіл. Або аргументи для них були слабкими, або самі урядовці — сліпоглухонімі.

Питання, які порушую, передусім стосуються обслуговування споживачів, свавілля у ставленні до них, утискування їхніх інтересів як «Укрпоштою», так і Національною комісією з регулювання зв'язку. Якщо сформулювати їх стисло, то це — як кілька запитань без слова «чому».

Вартість пересилання поштових відправлень у межах одного населеного пункту прирівняна до тарифу за пересилання їх по країні, хоча витрати в першому випадку менші.

Однакова вартість пересилання поштової листівки у відкритому вигляді та листа в конверті.

Не проставляють календарний поштовий штемпель із зазначенням дати надходження пошти до відділень зв'язку, які її доставляють. Це дезорієнтує адресата і надає можливість уникнути відповідальності за затримку. Приховуються порушення контрольних строків просування кореспонденції.

Періодична преса на міжрайонному рівні доставляється невчасно.

Є чимало й інших запитань. Чому, наприклад, стало платним оформлення передплати як поштова послуга та чому, приймаючи плату за електроенергію, пошта також збирає комісійні, хоча енергозбути мають з нею угоди і сплачують їй за це, інакше їм довелося б відкрити свої пункти приймання платежів.

І останнє: доки галузь, створену державою і народом для держави і народу, руйнуватимуть зайди, для яких пошта стала джерелом надприбутків?!

Петро ДЮКОВ,
ветеран зв'язку, журналіст.
Київ.

Реструктуризація скоро залишить селян... без газет

«Укрпошта» обмежила доступ полтавців до інформації — так вважають не лише журналісти, а й керівники ОДА

Полтавщина — регіон особливий. Ніде більше в Україні немає стільки сіл, як у нашому краї. Одних лише сільських відділень зв'язку майже 650! 40 відсотків із них збиткові — це відділення в невеликих селах, де пара сотень жителів та ще пара навколишніх «хуторів»... Але хто сказав, що й у таких селах люди не мають права регулярно отримувати листи, регулярно читати газети? Та сьогодні це, на жаль, так...

Як казав Остап Бендер, з усіх боків чути стогін. На Полтавщині — це стогін не лише передплатників, а й самих газетярів, які розуміють, що їхня праця може стати марною в ситуації, коли в газети залишається дедалі менше шансів потрапити вчасно до читача. Ситуація вже настільки критична, що це зрозуміли не лише журналісти, а й місцеві чиновники. Тож проблема стала приводом для обговорення навіть на розширеному засіданні колегії Департаменту інформаційної діяльності та комунікацій з громадськістю облдержадміністрації, в якому взяли участь і голова ОДА Олександр Удовиченко, і керівники засобів масової інформації та відповідних структурних підрозділів ОДА, і, звісно, керівництво Полтавської дирекції «Укрпошти».

До речі, ще наприкінці минулого року поштовики клятвено обіцяли, що, «все налагодиться, утрясеться, стане на свої місця», що «будь-яка реформа ніколи не проходить безболісно, але в підсумку принесе позитивні плоди». Дайте, мовлява, лише строк. Це я майже слово в слово цитую директора Полтавської дирекції «Укрпошти» Миколу Хоменка. Він і на засіданні колегії казав приблизно те саме, хоча й визнавав, що в роботі поштовиків «ще є чимало недоліків»...

Тут уже навіть голова облдержадміністрації Олександр Удовиченко не втримався від репліки і перебив промовця:

— Та яке діло передплатнику до ваших проблем? Ну якщо людина передплатила «Урядовий кур'єр» чи «Голос України», то чому вона має отримувати газету двічі чи тричі на тиждень, а не п'ять разів, як це й належить!

Саме неякісну роботу пошти з доставки періодичних видань в Департаменті інформаційної діяльності та комунікацій з громадськістю ОДА і вважають однією з основних причин того, що тиражі комунальних видань цього року різко впали. Невже справа лише в тому, що газети стають менш популярним джерелом інформації, як дехто намагається це пояснити? Ні. Моніторинг роздрібних продажів центральної і місцевої преси на Полтавщині свідчить, що інтерес до газет не зменшується, навпаки — навіть є певне зростання. Тож якщо люди й відмовляються від преси, то лише тому, що не хочуть читати «позавчорашні новини». Але якщо в жителів міст є певна альтернатива і вони можуть купити улюблену газету на «розкладці» біля найближчого перехрестя, то що робити селянину — одному з тих, кого обслуговують оті 40 збиткових відділень?

Трапляється й таке, що газети не лише «запізнюються», а навіть зникають у «поштово-бермудському трикутнику»! Наприклад, у січні замовлення на с. Ісківці Лохвицького району відправлено до Вереміївки Семенівського — 59 екземплярів різних видань на суму 3 тисячі 733 гривні. Замовлення із с. Нижня Будаківка того ж Лохвицького відправлено на с. Семенівку Великобагачанського району (66 примірників на суму 2 тисячі 997 гривень). Ці газети вже ніколи не потраплять до рук свого передплатника!

Як каже сільський голова с. Яхники Лохвицького району Володимир Шевченко: «Одні забирають, що їм треба, а нам мішок з мотузкою залишається...».

Більше того, через нездатність організувати доставку газет пошті доводиться повертати кошти передплатникам. Нечувана досі справа! Так, передплатникам с. Риги Лохвицького району загалом повернуто понад тисячу гривень, жителям згадуваної вже Будаківки — 258 гривень... І список цей можна продовжувати.

У рішенні колегії зазначається: «У такий спосіб витісняються з інформаційного поля газети з державницькою позицією. Залишаються ті, які доставляються іншими способами та з іншою метою. Тобто відбувається пряме нехтування державним підприємством вимог Президента та уряду забезпечити якнайширше інформування населення про дії влади».

— Навіть якщо людям повертають гроші, то чи не порушуються при цьому права громадян, які вчасно сплатили власні кревні, а тепер пошта відмовляється від своїх зобов'язань? — розмірковує начальник Департаменту інформаційної діяльності та комунікацій з громадськістю ОДА Микола Перепелиця. — І в чий бік, як не в бік влади, полетять стріли гніву тих людей? І який настрій буде в населення, і яка оцінка дій не пошти, а влади? Запитання, як то кажуть, риторичні. Але не лише люди, а й керівні органи влади дадуть належну оцінку, якщо стан справ не виправиться найближчим часом.

Голова облдержадміністрації Олександр Удовіченко вважає, що реформи в поштовому відомстві, безперечно, потрібні, але це не повинно впливати на якість роботи, підривати саму її основу

ПРЯМА МОВА

Олександр УДОВІЧЕНКО:

— Треба зробити так, щоб діяльність «Укрпошти» була ефективна й не викликала такого негативу в населення, а тому треба шукати й ефективні методи її роботи. Реструктуризуйтеся, але ж не за рахунок людей! І це не другорядні речі. Адже до населення суспільно важлива інформація не доходить, а звідси — неминучість проведення реформ, негативне ставлення людей до дій влади.

Олександр Удовіченко поставив категоричну вимогу перед керівництвом УДППЗ «Укрпошта»: розв'язати всі проблеми вже найближчим часом, а остаточні рішення буде ухвалено вже за підсумками роботи підприємства в першому кварталі. На черговe «китайське попередження» директор обласної дирекції УДППЗ «Укрпошта» Микола Хоменко вже звично відреагував обіцянкою вирішити всі проблемні питання «в робочому режимі».

Утім, зрозуміло: як неможливо було побудувати комунізм в одній окремо взятій країні, так неможливо й побудувати правильну стратегію розвитку в одній окремій дирекції. Тим паче якщо справді маєш мало не половину відділень, які приносять лише збитки. Але принаймні навести елементарний порядок можна.

І все-таки не можу не погодитися зі словами економіста Сергія Лещенка:

— Проблема доставки пошти, і зокрема газет, — це не проблема якогось окремого регіону. Хай навіть такого специфічного, як Полтавщина з його «сільським ухилом». Це проблема держави. Адже якщо держава не може навести лад і допомогти державному підприємству, то як вона може загалом ефективно впливати на економіку? Пам'ятаєте, за радянських часів зв'язок — поштовий і телефонний — був структурно об'єднаний. І тоді поштові витрати частково покривалися за рахунок телефонного зв'язку. І що зробила держава? Спочатку роз'єднала ці два «крила», а потім одне продали (звісно, те, що ефективніше і прибутковіше), а те, що збиткове, то, як кажуть, на тобі, Боже, що мені негоже... Така економіка може бути, як колись казали, економною, але загалом ніколи не буде ефективною...

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.
Полтавська область.

Доки галузь, створену державою і народом, руйнуватимуть зайди, для яких пошта стала джерелом надприбутків?!

Наша біда — дві «Д»: дурні і дороги

У столиці знову пройшла акція протесту проти «Укравтодору». Понад три десятки автолюбителів цього разу зібралися навпроти будівлі Кабміну. Основна вимога громадськості до уряду — залатати ями на дорогах та покарати винних чиновників.

Це спричинило неабиякий затор на вулиці Грушевського. Адже мітингувальники приїхали на своїх автомобілях і почали нібито їх ремонтувати. На місці з'явилися співробітники ДАІ, які відразу заходилися виписувати протоколи за порушення Правил дорожнього руху. Перед водіями, які проїжджали повз, організатори акції вибачилися — роздали їм письмові листівки, де всю провину за затор поклали на дорожників та владу.

— Сюди приїхав не випадково. Цієї зими свою машину ремонтував уже двічі. Заплатив близько п'яти тисяч гривень, — говорить один з учасників акції Володимир.

Організатори акції вимагали від уряду не лише ліквідувати дорожні пошкодження, а й надати графіки виконання цих робіт. Ще одна настанова — дотримуватися процедури складання протоколів інспекторами ДАІ в разі ДТП у випадку пошкодження автомобілів через неналежний стан автошляхів. Інакше судитися з дорожниками — марна справа, переконують вони.

У свою чергу голова «Київавтодору» Георгій Глінський пообіцяв ЗМІ ремонтувати дороги навіть уночі, щоправда, за належних погодних умов. Водночас він заявив, що комунальна корпорація потребує щороку близько 272 мільйонів гривень на поточний ремонт автошляхів. Однак виділено за останні роки фактично половину цих коштів.

ДОВІДКОВО

Державна автомобільна інспекція України з початку 2013 року видала майже 2 тисячі приписів власникам вулично-дорожньої мережі на ліквідацію недоліків у стані утримання проїжджої частини: ямковість, колійність, просадки тощо.

І якщо в місті дещо простіше об'їхати ями через меншу швидкість, то на трасі, де водії їдуть швидше, оминути їх стає досить складно. Якщо до Нового року автолюбитель Юрій їхав із Білої Церкви до Києва сорок хвилин, то тепер майже удвічі довше. І швидкість, зазвичай, не перевищує 50 кілометрів на годину. Водій із десятирічним стажем переконує, що не пам'ятає таких жахливих автошляхів.

«Це — «дорога смерті». Особливо небезпечно вночі. Ями тут завглибшки 30—40 сантиметрів. Уже двічі пробив собі колесо. Влетів у тисячу гривень».

Юрій звертає увагу на те, що дорожники досі ремонтують трасу і в дощову погоду, і в сніг. «Після декількох кидків «суміші» в напрямку ями, машина з дорожніми робітниками їде далі. За годину машини вибивають з ями «латку» і від ремонту не залишається й сліду».

— Заяви урядовців про те, що відсутність бюджетних коштів є головною причиною нинішнього аварійного стану українських доріг, не витримують жодної критики, — зазначає народний депутат України від ВО «Свобода», член парламентського комітету з питань будівництва, містобудування і житлово-комунального господарства та регіональної політики Руслан Марцінків. — Адже навіть з офіційних повідомлень прокуратури зрозуміло, що сотні мільйонів бюджетних гривень, спрямованих на ремонт автошляхів, щорічно розкрадають. Крім того, урядовці не спроможні відзвітувати про використання коштів дорожнього збору, які сплачують українські водії під час купівлі пального, а це, за підрахунками експертів, майже 20 мільярдів гривень на рік.

Олександр ПЕКНИЙ.

Фотоетюд Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Траса Київ-Чернігів: латання доріг після зими.

Чому б не повчитися у старого німецького майстра?

Щоб відновити дорожнє покриття, яке зазнало руйнувань за різких температурних коливань, шляхові служби Полтавщини працюють навіть у вихідні. Як повідомив начальник служби автомобільних доріг Юрій Івахін, тільки протягом останніх суботи-неділі ліквідували ямковість на ділянці 1,5 кв. м.

— Нині залишок неліквідованої ямковості на дорогах області сягає близько 15 тис. кв. м, над чим будемо активно працювати, якщо дозволить погода, — каже він.

За словами начальника ДП «Полтавський облавтодор» Дмитра Кобченка, для таких робіт вже випустили понад 200 тонн асфальтобетону. Також є домовленість із постачальниками на поставку 40 тонн бітуму.

«Боротьбу з ямковістю» в області почали 17 січня. Відтоді залатали 7 тис. 30 кв. м. полтавських доріг, для чого застосовували як холодні, так і гарячі щебеневі суміші. Нині чимало шляхів обстежують, після чого обіцяють запрацювати ще активніше.

В попередні роки о цій порі зволікання з горезвісним «ямковим ремонтом» пояснювали «температурним режимом»: мовляв, ось остаточно встановиться тепла погода, тоді й почнемо... А якої ж якості чекати тепер, коли за вікном іще зима? Шляховики мають відповідь і на це питання. Вони винайшли новий метод — «тимчасовий ямковий ремонт»!

...У зв'язку з цим згадалася розповідь одного ветерана війни. «Перемогу я зустрів неподалік Берліна, — розповів він. — Наша частина розташовувалася обабіч автостради, по якій ще кілька днів тому ішли на Берлін наші танки. І раптом якось уранці ми побачили на трасі чоловіка на велосипеді з чемоданом на багажнику... Він час від часу зупинявся, нахилявся, щось записував. «Диверсант!», подумалося тоді. Наші смершівці швиденько взяли його в роботу і мало не пристрелили на місці. Добре, що з'явився перекладач, а тому дивний чоловічок зміг-таки пояснити: «Я дорожній майстер, уже близько 20 років працюю на цій ділянці, тому й вирішив перевірити стан дорожнього полотна...».

Наші остовпіли! Яка, мовляв, дорога, тут ще позавчора танки їздили!? А чоловік і каже: «Мені війна ваша до... одного місця — я маю перевірити дорогу!».

Відкрили чемодан, а там і справді: рулетка, щітки по металу, якась мастика... Цю мастику при радянських вояках чоловік підігрів і справді почав зашпакльовувати нею дрібні тріщини в асфальті».

От би й нашим шляховикам повчитися у німецьких майстрів!

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Полтавська область.

Рекомендують... не їздити

Ямковий ремонт автомагістралей Херсонщини розпочали 30 бригад місцевих дорожньо-експлуатаційних підприємств. Незважаючи на те, що зима в Таврії минула майже без заметілей та ожеледиці, латати робітникам доведеться понад дві тисячі кілометрів дорожнього покриття, яке не витримало навантаження та перепадів температур.

Подекуди вибоїн на дорогах стільки, що простіше було б перекласти асфальт заново, ніж наносити латки. Однак грошей на це, як завжди, обмаль: бюджетного фінансування вистачає на десяту частину від реальної потреби. Тому влада регіону намагається бодай тимчасово зменшити тиск на транспортні артерії: Херсонська облдержадміністрація звернулася до перевізників із рекомендацією максимально обмежити рух вантажного транспорту ділянками автотрас М-17 Херсон—Керч, М-18 Харків—Ялта й М-14 Одеса—Новоазовськ, що найбільше постраждали. Та навряд чи перевізники дослухаються до поради: адже на дорогу в об'їзд витрачатимуть значно більше пального.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.

Херсон.

За ремонт «решета» розплачуються водії

Держфінінспекція України повідомляє, що виявила суттєві порушення під час ремонту доріг, у результаті яких незаконно використано бюджетні кошти і завдано збитків на загальну суму 225 мільйонів 400 тисяч гривень (контроль здійснювався за другий—четвертий квартали 2010 року, 2011 рік і перше півріччя 2012 року).

Сьогодні наші дороги нагадують решето, водії платять зі своїх кишень двічі: за ремонт доріг і своїх залізних коней. Фактичним платником акцизного податку на пальне є автолюбитель (так званий дорожній акциз закладений у кожній тонні палива). Розмір цього збору постійно зростає одночасно зі підвищенням цін на пальне. Отже, якщо при цьому українському водієві не забезпечили право на безпечні дороги, то, як мінімум, він має право на відшкодування збитків, спричинених їх неналежним станом.

Для тих, хто зважиться відстояти своє право в суді:

✔ Якщо ви через вибоїну на дорозі серйозно пошкодили машину, насамперед маєте включити аварійну сигналізацію і виставити знак аварійної зупинки та викликати службу ДАІ.

✔ Головне ваше завдання в цій ситуації — довести причинно-наслідковий зв'язок між вибоїною на дорожньому покритті та ДТП. Для цього ви маєте зібрати якомога більше доказів.

✔ Запишіть прізвища, імена, по-батькові, адреси, телефони свідків ДТП, щоб ці особи підтвердили факти, що зазначатимете пізніше в позовній заяві.

✔ Наполягайте на тому, щоб інспектор ДАІ в протоколі зазначив, що в цьому випадку має місце порушення правил, норм стандартів при утриманні доріг, невжиття заходів щодо своєчасної заборони або обмеження руху чи позначення на дорогах місць проведення робіт (ст. 140 Кодексу України про адміністративні правопорушення) та назвав вам організацію, відповідальну за цю частину дороги. У майбутньому виписаний і оплачений дорожниками штраф буде доказом того, що дорожня служба визнала свою вину. Це спростить необхідність доведення вини дорожньої служби в судовому процесі, де ви братиме участь.

✔ Щоб підтвердити, що має місце порушення стандартів при утриманні доріг, у протоколі зафіксуйте, що вибоїна, яка стала причиною ДТП, не відповідає допустимим показникам. Зафіксувати це можна в протоколі, який складатиме інспектор ДАІ за фактом ДТП, або сфотографуйте (зніміть на камеру, а це не важко, оскільки сьогодні більшість мобільних телефонів мають таку функцію) яму з прив'язкою до місцевості чи певних об'єктів (для того, щоб позначити глибину ями, варто розмістити в ній будь-який предмет, наприклад, коробку сірників (довжина 5 см) або запальничку). Відповідно до п. 3.1.2 ДСТУ 3587-97 «Безпека дорожнього руху. Автомобільні дороги, вулиці і залізничні переїзди» (вимоги до експлуатаційного стану) максимальна глибина окремих вибоїн не має перевищувати 6 см (для вулиць та доріг населених пунктів цей показник ще менший — 4 см). При цьому аварійно небезпечна ділянка має бути позначена відповідним попереджувальним знаком.

✔ Інспектор ДАІ має також описати в протоколі очевидні пошкодження на вашому автомобілі. Згодом, при професійному огляді автомобіля, на СТО складуть весь перелік поломок, які завдано машині внаслідок ДТП.

✔ У разі, коли ДТП не сталося, а ви бажаєте поскаржитися на якість конкретної ділянки дороги, після виклику інспектора ДАІ можете вимагати від співробітника ДАІ складання акта обстеження вулично-дорожньої мережі з відповідними замірами та схемами, що відображатимуть наявні пошкодження шляху, які загрожує безпеці дорожнього руху.

✔ Зберіть усі необхідні документи: довідки з ДАІ, копію адміністративного протоколу, постанови про притягнення винних до адміністративної відповідальності, акт огляду транспортного засобу, копію про оплату послуг евакуатора та ремонту тощо. Після цього можна звертатись до суду (зразок позовної заяви можна подивитися на сайті **http://golos.com.ua** — поруч з цим матеріалом).

✔ При поданні позовної заяви до суду маєте сплатити судовий збір, сума якого в цьому випадку становитиме один відсоток розміру майнових вимог, але не менше 114,7 грн. (0,1 розміру мінімальної заробітної плати) та не більше 2294,00 грн. (не більше 2 розмірів мінімальних заробітних плат).

✔ Зверніть увагу, що від сплати судового збору звільняються такі категорії громадян (ст. 5 Закону України «Про судовий збір»), як: інваліди Великої Вітчизняної війни та сім'ї воїнів (партизанів), які загинули чи пропали безвісти, і прирівняні до них у встановленому порядку особи, інваліди I та II груп, законні представники дітей-інвалідів і недієздатних інвалідів I та II груп.

Галина КОТ,
юрист.

Шляховики винайшли новий метод — «тимчасовий ямковий ремонт»!

Таксистів на митниці позачергово не пропускають

ПРОБЛЕМА

Дорога редакціє! «Голос України» я передплачую з дня виходу газети. В № 17 за 26.01.2013 року прочитав статтю Тетяни Пасової «80 відсотків таксомоторних перевезень — у тіні», в якій розповідалося про проблеми таксистів і пасажирів. Не стримався, вирішив і собі написати про наболіле.

Річ у тім, що я вже другий десяток років працюю легальним перевізником на таксі в Чернігові. Торік у жовтні з метою розширення своєї господарської діяльності я замінив внутрішню ліцензію (по Україні) на міжнародну (з правом виїзду за кордон). Але незабаром про це пошкодував.

Під час перетину держкордону з Республікою Білорусь мене, як міжнародного перевізника, не визнають і на територію пункту контролю України позачергово не пропускають. Хоча я маю всі дозвільні документи.

Постає запитання: «Кому потрібен такий перевізник, якщо він мусить простояти в загальній черзі легкових авто перед КПП у літній період 1,5—2 години й стільки само на КПП Республіки Білорусь?» Хто заплатить за простій?! Пасажир не винен, і я, як перевізник, теж.

Немаловажне запитання, як після такого простою в черзі, при температурі повітря 25—30 градусів, таксистові продовжувати рух? За всіма вимогами безпеки перевезень я на це не маю права. Але й не можу, як інші водії, проїхавши держкордон, стати на узбіччі й відпочити. Адже таксі люди замовляють зазвичай в екстрених випадках: поспішають на похорон, в аеропорт, на вокзал; укладати міжнародні угоди; перевозять хворих людей (частіше дітей). Рейсовий автобус, що заїжджає на територію КПП позачергово, для них не підходить.

Виходить, що в пасажирів відбирають право вибору міжнародного перевізника. А таксистові перешкоджають здійснювати господарську діяльність.

Я звертався до Чернігівського прикордонного загону із заявою про видачу мені пропуску на право позачергового в'їзду на територію КПП України на кордоні з Республікою Білорусь. Мені письмово відмовили, пояснивши, що прикордонна служба України не видає такі пропуски. На законодавчому рівні порядок позачергового проїзду через пункти пропуску не визначено і не регламентовано. Як то кажуть, — приїхали...

Через газету звертаюся до Прикордонного комітету України, до Міністерства транспорту і зв'язку, до Міністерства інфраструктури, а також до Комітету з питань підприємництва, регуляторної та антимонопольної політики з проханням розглянути мою, і не тільки, проблему.

Микола АНАНЬЄВ,
підприємець.

Чернігів.

ФОТО З КОНВЕРТА

— Одні катаються на лижах, інші — на санках, а ми віддаємо перевагу льодянкам!

Фото Уляни СОФІЙСЬКОЇ.

Київ.

ПРИКЛАД ДЛЯ НАСЛІДУВАННЯ

Госпіталь — ніби оаза

Хочу поділитися своїми враженнями від лікування у Львівському обласному госпіталі для інвалідів війни ім. Ю. Липи.

Коли прочитав у газеті, що учасники війни мають право лікуватися у Львівському обласному госпіталі для інвалідів війни, попросив у завідувачки місцевої амбулаторії сімейної медицини направлення.

Потрапив я до третього терапевтичного відділення, яке очолює дуже досвідчений лікар Леонід Ткаченко. З перших хвилин перебування в госпіталі я відчув себе здоровішим, з'явилася надія на одужання. Найперше, що вразило, — надзвичайно дбайливе ставлення персоналу: ввічливість, терплячість, бажання вислухати й допомогти. Також відчувається висока кваліфікація медичного персоналу і бездоганна турбота про хворих, більшість з яких — досить примхливі люди похилого віку. Завдяки таким лікарям, медсестрам і санітаркам пацієнт морально налаштовує себе на одужання.

Палати — світлі, скрізь — чисто і прибрано, білизна завжди свіжа. Мені здалося, що потрапив до оази медицини.

Окреме слово хочу сказати про завідувача відділення — Леоніда Петровича. Його спокійний і врівноважений голос вселяє надію. Я назвав би його лікарем від Бога. Він завжди уважно вислухає, поставить діагноз, детально розповість про методи лікування. Завідувач особисто цікавиться самопочуттям пацієнтів і слідкує за процесом одужання. Це справді вражає, адже Леонід Петрович постійно зайнятий, не має ні хвилини спокою, але до хворих ставиться з повагою і піклується про них.

Я дуже сподіваюся, що новообрані депутати візьмуть курс на підняття країни, і в майбутньому всі наші медичні заклади стануть такими, як цей чудовий госпіталь на Львівщині.

Є. ГОЙ,
учасник війни,
ветеран праці.

Корчин
Радехівського району
Львівської області.

Дякую за «книгарню»

НОТАТКИ ПОДОРОЖНЬОГО

Фрази «чекаю на «книгарню», «їхав у «книгарні» можна нині почути з розмов мешканців Тульчинського, Заозерного, Тростянецького районів Вінниччини. Їх чув і я під час подорожі з Тульчина до Ладижина. З'ясовується, що ці села об'єднує не що-небудь, а «книгарня».

Тут тричі на день курсує старенький автобус. Проте «книгарнею» він став не так уже й давно, може, років з десять тому. Досвідчений водій з тридцятирічним стажем — Анатолій Іванович — пояснює, що з юних літ крутить кермо. А ось на старості, за сумісництвом, почав ще й книжки читати.

Заходить, скажімо, дідусь і каже: «Я — інвалід війни». Анатолій Іванович просить показати «книжку». Той обережно подає посвідчення в зеленій обгортці. Водій дивиться і пропонує пройти. Далі — бабуся, потім — якась жінка, знову дідусь, знову бабуся, і так майже всі з пільгами, а точніше: з «книжками».

У селах здебільшого залишилися одні старенькі. Усі їздять «по книжках». Маршрут — збитковий, не завжди касового збору вистачає, щоб бензином заправити машину. Добре, що держава, хоч із затримкою, але частково відшкодовує витрати. А людям цей маршрут дуже потрібен. Бо хтось їде до аптеки, хтось — до лікаря, хтось — до Пенсійного фонду. Якщо знімуть рейс — пропадуть села.

«Бібліотекарі» — не прості водії. Враховуючи давність техніки і складність маршруту, сісти за кермо дозволяють найдосвідченішим. Адже «книгарня» виїжджає о шостій годині ранку. Особливо складно в зимовий період, коли надворі ще темно, мороз, а дороги заметені снігом. «Книгарня» — чи не перше потужне авто, котре прокладає своїми широкими шинами колію на дорозі. За нею вже можуть «їти» «жигулі», «запорожці», «москвичі» і навіть вибагливі «мерседеси». Хоча бувають і такі дні, коли «книгарня» — чи не єдиний транспортний засіб сполучення між селами. Ну хіба ще молоковоз, котрий збирає надої по дворах...

Ось такий рейс. Така «книгарня». Проте з усього побаченого хочу відзначити одну особливість — майже всі «книжники», котрі виходили з автобуса, щиро дякували «бібліотекареві»-водієві. Бажали здоров'я та Божого благословення, а ще — довгих років усім тим, хто хоч трохи причетний до того, щоб «книгарня» ходить у народ.

Василь КЛАПІЙ.

Кирнасівка
Тульчинського району
Вінницької області.

Як прогодувати чотирьох дітей?

У ПОШУКАХ ДОПОМОГИ

Так сталося, що 2009-го мого чоловіка посадили до в'язниці на десять років. При цьому шахрай-адвокат ошукав мене й забрав останні заощадження нашої родини.

Я залишилася з чотирма малолітніми дітьми. Житла немає, тому ми постійно поневіряємся по квартирах. Батьків і родичів немає. Допомогти нікому.

Виплат на дітей практично на все бракує. А треба й за школу сплатити, і за дитсадок, і за квартиру... Я вже не кажу про харчування, одяг та ліки. Адже маленькі діти часто хворіють.

Ось уже три роки я не можу отримати допомоги ні від органів влади, ні просто від добрих людей. Ніхто не хоче розібратися в моєму позові й допомогти. Я втомилася стукати в усі двері: адже ніхто не відчиняє й руку допомоги не подає. То що мені робити далі, як прогодувати чотирьох дітей?

Надія КУРК.

Щорсівка
Генічеського району
Херсонської області.

ВІЛЬНИЙ МІКРОФОН

Не відстати б у розвитку

Коли Україну проголосили незалежною, які надії на краще горіли в наших очах! Але, на мою думку, саме тоді влада припустилася великої помилки. Не були поставлені суворі вимоги до посадовців щодо досконалого знання державної (української) мови при призначенні на вищі державні посади, як це зробили країни Прибалтики. До влади прийшли керівники, яким байдуже до нашої мови.

Але проблема тут навіть не у мові та національності наших високопосадовців, а в патріотизмі, людяності та фаховості. Адже на їхні плечі покладено добробут і процвітання країни.

На жаль, відчуваємо тільки бідність і національний занепад, бо здебільшого представники влади опікуються лише власним збагаченням. Тому не дивно, що за 20 років незалежної України «народилися» десятки мільярдерів та мільйонерів. І це на тлі зубожіння більшості населення! Як за таких умов українське суспільство може нормально жити і розвиватися?!

Треба розуміти, що кожен етап розвитку суспільства має свої особливості. Так, попередній був періодом імперій, а тепер настав час національних незалежних держав, тому нам треба йти в ногу зі світовим розвитком. Бо якщо не робитимемо цього, будемо вічно відстаючими.

В. УКРАЇНЕЦЬ.

Мурафа
Краснокутського району
Харківської області.

Ціни на ліки для гіпертоніків знизили так, що аж удвічі подорожчали

Через газету «Голос України» хочу донести до високопосадовців крик хворих, яким нема за що купувати необхідні ліки, бо ціни на них непомірно зростають.

Нещодавно чув про зниження цін на препарати від гіпертонії. На цю недугу страждають близько 80% пенсіонерів і майже половина людей працездатного віку. Раніше я купував в аптеках нашого міста Жашків пігулки за ціною 35—38 гривень. А після нібито зниження цін їх дешевше за 60 гривень ніде не знайдеш. То навіщо було обнадіювати хворих?!

Не тільки ліки від гіпертонії, а й усі інші дорожчають щодня. Наприклад, два роки тому я купував препарат для покращення роботи нирок за ціною 11 гривень. Нині він коштує 44 грн. То що, в мене пенсія за два роки збільшилася вчетверо? Чи, може, виготовлення цього препарату настільки подорожчало? Ні!

Вочевидь, немає контролю над виробниками медичних препаратів та їх продавцями. Вони встановлюють такі ціни, які їм заманеться, накручуючи 200—300%. Наживаються на нещасних хворих, які останні копійки несуть до аптек.

Не розумію: чому нашому вищому керівництву так важко навести лад із цінами у фармацевтиці? Адже тут не потрібні великі капіталовкладення.

За 40 років трудового стажу я заробив лишень на крейду в аптеці, більш ні на що. А підвищення пенсій на 7—12 гривень по кілька разів на рік тільки негативно впливає на рівень життя, бо автоматичні ціни на всі товари зростають удвічі, а то й більше разів.

Василь БІЛИЙ.

Жашків
Черкаської області.

Зарплату можеш не отримувати, але працювати зобов'язаний

ТРИВОЖНИЙ ДЗВІНОК

Хвалена «оптимізація» навчальних закладів області дедалі більше нагадує не реформи, а жорстокий експеримент з виживання. Так, ВНЗ області, незалежно від їхньої відомчої приналежності, одержали з державного бюджету коштів на 20—30 відсотків менше, ніж потрібно на зарплату й комунальні послуги.

Скажімо, Національний технічний університет серед зими змушений був закрити один зі своїх навчальних корпусів, щоб заощадити на оплаті за тепло- і електроенергію, яка в опалювальний сезон доходить до мільйона гривень на місяць.

У державному аграрному університеті викладачам запропонували «добровільно-примусово» на два тижні піти у відпустки за свій рахунок, забезпечуючи при цьому навчальний процес — тобто лекції читай і семінари проводь, але грошей не вимагай. До того ж низку посад на кафедрах достроково урізали до того, що багато молодих учених змушені працювати навіть не на половину, а на 0,15 ставки!

Однак положення в районах ще гірше. Влада Каховки — третього за значенням міста області — звернулася до Кабінету Міністрів і парламенту з листом про катастрофічне становище соціальної сфери через недофінансування її держбюджетом на шість мільйонів гривень. Заради економії прийнято рішення закрити станцію юних техніків і натуралістів, вечірню школу. Її приміщення здадуть в оренду, а 65 учнів розподілять у вечірні класи ЗОШ. А її вчителям відомство запропонувало щомісяця «цілком добровільно» брати по два дні відгулів за свій рахунок, але при цьому виконувати навчальну програму в повному обсязі. «Рацпропозиція» обурила педагогів, а на сесії міськради депутат Андрій Дьяченко назвав ноу-хау «узаконеним рабством». Вочевидь, він має рацію: якщо заповзятливі ділки від агробізнесу захоплюють безхатченків і тримають їх під замком, примушуючи безплатно трудитися на полях і у свинарниках, то міліція їх затримує й висуває проти обвинувачення в кримінальному злочині. А тут керівники заганяють у кут учителів...

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Херсонська область.

ФАКТ

Прес-служба обласної прокуратури повідомляє, що на нинішній рік у бюджеті Каховського району депутати взагалі не передбачили коштів на захист майнових та інших прав дитини. У бюджеті-2013 не запланували коштів на оздоровлення школярів, а на виконання програми боротьби з дитячою бездоглядністю не нашкребли навіть п'ятнадцять тисяч гривень.

ФОТОФАКТ

У Миколаєві фінішував II обласний тур Всеукраїнського конкурсу «Учитель року-2013». Кращим учителем інформатики став Василь Гетманцев з Миколаївського муніципального колегіуму; фізики — Сергій Мількату (Привільненська ЗОШ Баштанського району); французької мови — Валентина Крамаренко (Арбузинська школа № 2); музичного мистецтва — Павло Руденко (Вознесенська ЗОШ № 8); російської мови — Олена Ірклій (Миколаївська гімназія № 2). Вони представлятимуть регіон на заключному етапі конкурсу.

Олександра МЕНТЕЛЬ.

На знімку: лауреати обласного туру «Учитель року-2013» (у першому ряду зліва направо) — Наталя Волченко, Олена Гострик, Тетяна Кібалова, Тетяна Броян, Валентина Тарічева; (у другому ряду зліва направо) — Олена Жуковська, Павло Руденко, Тетяна Козка і Дмитро Крик.

Фото надане прес-службою облдержадміністрації.

Вам аби ближче чи щоб краще?

ШКОЛА: ЗА І ПРОТИ ОПТИМІЗАЦІЇ

На густонаселеній Тернопільщині впродовж останніх п'яти років зменшується учнівський контингент в середньому на 2,5—3 тисячі щороку. Натомість збільшується кількість класів, наповнюваність яких становить до п'яти учнів. Відповідно зростає кількість учнів, які навчаються за індивідуальною формою (цього навчального року їх 2153).

На Тернопільщині також велика питома вага (порівняно з іншими регіонами) шкіл, де мінімальна кількість учнів. Навчання одного, між іншим, коштує державі не набагато менше, ніж студента в університеті. Це бачать усі: представники влади, освітянські чиновники, але йти на відкритий конфлікт з територіальною громадою, без згоди якої школи не закрити, не наважуються. Виступить на зборах бабуся: мовляв, школа була ще за Австрії, а тепер закриваєте? Не бути цьому. Звісно, проти педагогічні та технічні працівники — і котиться цей віз далі.

— З громадою потрібно працювати, — вважає голова Монастириської районної ради Володимир Данилюк. — Якщо забезпечити відповідні умови доставки дітей, то можна порозумітися.

Не раз і не два Володимиру Петровичу доводилось переконувати батьків, громадськість селища Коропця, що невеличкі школи на околицях містечка не можуть дати того рівня знань, що добре оснащена школа у центрі. У батьків єдиний аргумент: аби діти були ближче до дому. Довелося відпрацьовувати графік підвезення учнів до школи — і питання зняли. Педагогів, які виявилися конкурентоспроможними, працевлаштували, дехто пішов на пенсію. Нині батьки дякують владі за переконливу наполегливість.

Такі самі проблеми в інших районах. Навіть приміські школи навколо обласного центру порожніють.

Любов ЛЕВИЦЬКА.
Тернопільська область.

ФАКТ

Цього навчального року зупинили діяльність чотири загальноосвітні школи I ступеня у селах Ярославичах та Малашівцях Зборівського району, Коржові — Монастириського, Головчинцях Заліщицького. Загалом в області 220 шкіл I ступеня, у яких навчається 4,7 тисячі учнів. Для порівняння: у 341 школі I-II ступенів — 22,5 тисячі, у 300 школах I-III ступенів — 80,1 тисяча.

ДО УВАГИ ЗАКОНОДАВЦІВ

У селі Сков'ятині Борщівського району, щоб встановити у школі новий котел, зробити ремонт, придбати обладнання для одного лише кабінету, сільській владі довелося приміщення передати... в оренду дитячому садку. Річ у тім, що дошкільний заклад на балансі сільради і вона має право вкладати у його розвиток кошти, а школа — на балансі району. Сільська рада отримує мільйонні прибутки у вигляді плати за надра від спільного підприємства, а ось вкласти їх у розвиток школярів офіційно не може. Мабуть, законодавцям слід врахувати це...

Від чого непритомніють майбутні спеціалісти

ЯК ВИЖИВАЄШ, СТУДЕНТЕ?

Гуртожиток — начебто держава зі своїми правилами, законами й традиціями. Саме тут минають незабутні роки юності. Найчастіше саме тут студенти знаходять вірних друзів, другі половинки, пізнають усі тяготи самостійного життя.

«Голос України» попросив поділитися враженнями про життя в гуртожитку. Відгукнулися експрес-інтерв'ю зі студентами донецьких вишів.

Ірина Шевцова, четвертокурсниця національного університету:

— Ніколи не думала, що зможу жити в такому місці. Як і багато хто, вважала гуртожиток Богом забутим кутком, у якому до проживання пристосовані тільки таргани. Але живу тут уже четвертий рік і не скаржуся. До слова, не бачила ні комах, ні розбитих пляшок, ні використаних шприців. За чистотою суворо стежать прибиральниці (на кожному із чотирнадцяти поверхів — своя чергова). Ми, як свідомі й сумлінні мешканці, намагаємося не смітити, берегти казенне майно. Правда, техніка у нас ще та: старенькі рукомийники, малопотужні електроплити... Щодо дисципліни й тиші, то багато в чому це залежить від самих студентів, від їхнього виховання. Буває, звичайно, і погаласуємо, але яка ж молодість без гулянок!..

Вікторія Гобр, студентка другого курсу національного медичного університету:

— Я шокована. Скрип дверей, що доводить до жаху, величезні щілини у вікнах, дорадянського періоду обдерті вбиральні, іржаві труби, що постійно течуть. Від одного вигляду тарганів, що бігають по коридору, зомліваєш. Улітку всі ці пристрасті пережити ще вдається, але з приходом зими наступає льодовиковий період: у кімнатах холодно, з вікон дме. Порятунку немає. Невільно нудьгуєш за домашнім комфортом й теплим рідним ліжком.

Анастасія Лакиза, третьокурсниця національного технічного університету:

— Живу в гуртожитку №6. Його вважають найкращим. По-перше, у нас блокова система — в одному блоці кімнати (на дві й чотири людини) і туалет. Не влаштовує те, що в гуртожитку постійно накопичується сміття. Протягом доби студенти виносять пакети в прольоти між поверхами. І тільки вранці чергові або технічки забирають. За вихідні, коли персонал не працює, виростають «маленькі гори» з неприємним запахом! Не раз доводилося боротися з комахами в кімнатах. Гуртожиток, звичайно, опалюється, але чи то через економію, чи то система стара, — у кімнатах холодно. Бувають перебої з гарячою водою.

Скільки людей, стільки й думок. Але, ми, студенти, — народ не вибагливий! Звичайно, глибоко в душі жевріє надія, що умови згодом для всіх стануть комфортніші.

Марина СОКОЛЕНКО, студентка.
Донецьк.

Коли завершиться навчальний рік

ЗАПИТАННЯ ВОВОЧКИ

Цього року заняття завершуються 24 травня (25 — для шкіл, що працюють за шестиденним робочим тижнем). У цей день проводиться свято «Останній дзвоник».

Екскурсії та навчальна практика учнів проводяться у 1—4 класах (27—30 травня), у 5—8 і 10 класах (27 травня — 7 червня), якщо вони не були організовані протягом року.

У 4 класах державна підсумкова атестація триватиме з 13 по 21 травня з української мови та читання, математики. У 9 класах — з 28 травня по 11 червня з української мови, математики, географії, біології, а також іноземної мови чи іншого гуманітарного предмета за вибором навчального закладу. Випускників атестуватимуть з 27 по 31 травня з трьох предметів у письмовій формі.

Документи про повну загальну середню освіту вручатимуть випускникам 1—2 червня 2013-го, а про базову освіту дев'ятикласникам — 11—12 червня.

ЩОДЕННИК

Рейтингове опитування читачів одного з профільних видань виявило 100 подвижників, майстрів педагогічної справи, імена яких оприлюднені газетою. Серед кращих освітян 2012 року я нарахував аж шість учителів і вісім директорів шкіл і технікуму. Усі інші — академіки, міністр та його заступники, ректори, чиновники, профспілкові лідери тощо. Не вірити голосуванню читачів не можу — вони, начебто, в листах до редакції, в електронних повідомленнях називали лідерів галузі. Уявляю, скільки тих листів і повідомлень було, якщо обрали 100 найкращих... Але після такого опитування я в рейтинги перестав вірити...

Микола БОРСУК.

Лубни Полтавської області.

СПОРТ

Здолали одних росіян, тепер гратимуть з другими

Баскетбол. Київський «Будівельник» пробився до чвертьфіналу розіграшу Єврокубка. В завершальному матчі турніру шістнадцяти український клуб переміг російський «Тріумф» — **88:77 (21:21, 16:22, 21:10, 30:24)** і посів перше місце в групі.

У чвертьфіналі змагань «Будівельник» зустрінеться зі «Спартаком» (Росія, Санкт-Петербург).

І в «Барселони» бувають критичні дні

Футбол. Ліга чемпіонів. 1/8 фіналу. Перші матчі. 20 лютого.

«Мілан» (Італія) — «Барселона» (Іспанія). 2:0. Стадіон «Сан-Сіро». 79 532 глядачі. **Рефері** — Крейг Томсон (Шотландія). **Голи:** Боатенг, 57, Мунтарі, 80.

Поразка «Барси» — це завжди надзвичайна подія. Але всьому є пояснення. Цього разу каталонці поступилися цілком справедливо, бо не змогли продемонструвати свою гру. А не дозволили їм це зробити міланські футболісти. Зовсім непомітним цього разу був Ліонель Мессі. Взагалі гості не створили протягом матчу жодного гострого моменту.

Щоправда, наприкінці зустрічі каталонці пішли на штурм воріт господарів, але було вже запізно. Тепер «Барселоні» доведеться вдома докласти фантастичних зусиль, щоб надолужити згаяне. Але і «Мілан», котрий досяг досить комфортного результату на «Сан-Сіро», зрозуміло, і на «Камп Ноу» здаватися не збирається.

«Шальке-04» у вигіднішому становищі, але є проблеми

«Галатасарай» (Туреччина, Стамбул) — «Шальке-04» (Німеччина, Гельзенкірхен). 1:1. Стадіон "Тюрк Телеком Арена". 50 734 глядачі. **Рефері** — Вільям Коллам (Шотландія). **Голи:** Б. Їлмаз, 12 — Дж. Джонс, 45.

Результативна нічия більше на руку футболістам із Гельзенкірхена. Вдома 12 березня їх влаштовує рахунок 0:0. Однак складно повірити в те, що господарі підуть у глуху оборону і дітимуть на утримання результату.

Звичайно ж, обидві команди атакуватимуть. Щоправда, «Шальке-04» має конкретну проблему: через дискваліфікацію не зможе зіграти гострий форвард Джонс, котрий забив у Стамбулі.

РЕГІОН: ЗАПОРІЖЖЯ

В обласному центрі презентували проект притулку для тварин

Земельну ділянку під цей об'єкт виділили навесні 2012 року в районі вулиці Базової. Притулок розрахований на 500 місць, його вартість — 23,08 мільйона гривень. Центр для тварин розділять на три зони: так звану представницьку, виробничу та зону вигулу.

До кінця минулого року не лише виконали проектно-кошторисні роботи, а й підписали угоду щодо будівництва з підрядною організацією. За словами першого заступника міського голови Дмитра Свіркіна, завдання поточного року — виконати максимум робіт з тим, щоб увести об'єкт в експлуатацію.

Тривожна демографія

Кількість населення в містах і районах Запорізької області постійно скорочується. За даними Головного управління статистики, станом на 1 січня 2013 року в регіоні проживало 1 785,9 тисячі осіб. Торік в області народилося 19,06 тисячі людей, а померло 26,4 тисячі. Невеликий приріст населення спостерігається лише в Енергодарі — на 0,32%. А ось у Чернігівському районі мешканців стало менше на 8,7 відсотка. І хоча в запорізькі степи переселилися з інших областей та з-за кордону понад 930 осіб, це демографічну ситуацію, яку обумовлюють високий рівень захворюваності, безробіття, екологічні проблеми, істотно не змінює.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.

ФОТОФАКТ

Протичовновий корвет «Тернопіль» під командуванням капітана 3-го рангу Олега Григор'єва вийшов із Севастополя у Чорне море на бойове чергування. Екіпаж судна контролюватиме судноплавство під час антитерористичної операції «Чорноморська гармонія».

На знімку: корвет «Тернопіль» виходить із Севастопольської бухти.

Фото надане прес-центром Командування ВМСУ.

Міськрада шукає інвестора для басейну

Нещодавно сесія Чернівецької міськради ухвалила рішення про передачу в оренду плавального басейну біля стадіону «Буковина».

— Орендар споруди та допоміжних приміщень на вул. О. Гузар, 1 повинен до 31 грудня 2015 року провести капітальний ремонт басейну за власний рахунок, — каже перший заступник директора департаменту економіки Чернівецької міської ради Людмила Волкова.

Приміщення передаються на період капітального ремонту в безоплатне користування. До 1 березня 2013 року департамент економіки Чернівецької міськради оголосить конкурс на оренду басейну. А спеціальна комісія, створена виконавчим комітетом, визначить критерії відбору переможців.

Нагадаємо, що 2012 року вже було оголошено конкурс на оренду басейну з подальшим його відновленням. Тоді навіть знайшовся охочий. Однак він відмовився від оренди, оскільки сесія Чернівецької міськради не захотіла звільнити його від орендної плати за допоміжні приміщення до споруди басейну.

Сергій СУЛИМА.

ОГОЛОШЕННЯ

ПАРАД ПОРАД

№ 36 (5536) П'ЯТНИЦЯ, 22 ЛЮТОГО 2013

Сьогодні в Україні хмарно, невеликий сніг, місцями з дощем. На дорогах ожеледь. Вітер східний, південно-східний, 5—10 м/с, місцями пориви 15—20 м/с. Температура вночі — 2—7 морозу, на сході, північному сході та заході — до –10 градусів, у Криму — від 0 до 3 тепла. Удень — від –2 до +3 градусів, у південній частині та на Закарпатті — 3—8 тепла.

ЦЬОГО ДНЯ, 22 ЛЮТОГО

1857. Народився Генріх Герц, німецький фізик, який відкрив електромагнітні хвилі і довів, що світло — це їх різновид. **1935.** Літакам заборонили пролітати над резиденцією президента США — Білим домом. **1942.** Олену Телігу — відому поетесу, літературного критика, діяча української культури — розстріляли в Бабиному Яру. **1945.** У зв'язку зі 110-річчям Київського державного університету ім. Т. Г. Шевченка розпочалася конференція, присвячена розвитку науки і культури в Україні. **1968.** Під час 13-ї Радянської антарктичної експедиції відкрито першу радянську полярну станцію біля берегів Західної Антарктиди — «Беллінсгаузен».

АСТРОПРОГНОЗ НА 25 ЛЮТОГО—3 БЕРЕЗНЯ

Овни. Цього тижня ваші родичі, друзі та знайомі нагадають про себе. Помиріться з тими, з ким посварилися. Також є шанс вирішити всі службові питання.
Сприятливі дні — 26, 28
Несприятливі дні — 1

Тельці. Ви можете розраховувати на успіх у справах. Нові знайомства будуть корисними. Якщо прагнете щось змінити — робіть це зараз. Докладіть зусиль, і все піде як по маслу.
Сприятливі дні — 26, 27, 2
Несприятливі дні — 3

Близнюки. Протягом трудового тижня намагайтеся тримати язик за зубами і не видавати своїх секретів. Працюючи над новими проектами, не давайте оточуючим вникати в їхню суть, інакше дехто вирішить їх у вас «запозичити».
Сприятливі дні — 25, 26, 28
Несприятливі дні — 2

Раки. Зосередьтеся на справах і тримайтеся осторонь від емоційних конфліктів. На вихідних захочеться тепла, затишку і взятися за облаштування свого домашнього гніздечка.
Сприятливі дні — 25, 1
Несприятливі дні — 27

Леви. Сприятливий час для вирішення професійних питань. Можна істотно просунутися до мети.
Сприятливі дні — 25, 28,
Несприятливі дні — 2

Діва. Постарайтеся поменше спілкуватися з малознайомими людьми, а від нових знайомств краще втриматися.
Сприятливі дні — 27, 3
Несприятливі дні — 26

Терези. Чим би ви не займалися цього тижня, ваші старання не будуть марними. Будь-який ризик дасть позитивний результат. Покладайтеся в усьому на інтуїцію та уяву — зараз це найкращі ваші порадники.
Сприятливі дні — 25, 28, 1
Несприятливі дні — 27

Скорпіони. Тиждень обіцяє стати вдалим у фінансовому плані. Слід скористатися сторонньою допомогою, виявляти дипломатичність і взагалі бути уважнішим до людей.
Сприятливі дні — 25, 27, 1
Несприятливі дні — 2

Стрільці. Уникайте великих фізичних навантажень: не намагайтеся зробити більше, ніж можете. Зміцнюйте стосунки з коханою людиною, які можуть опинитися під погрозою.
Сприятливі дні — 26, 2
Несприятливі дні — 28

Козероги. Будь-яка отримана інформація може стати у нагоді в різних сферах вашого життя. Можливо, доведеться зробити вибір, від якого залежатимуть зміни у вашій долі.
Сприятливі дні — 27, 29
Несприятливі дні — 28

Водолії. Ваші почуття візьмуть гору над логікою, і це може стати причиною ваших промахів. Прислухайтеся до пропозицій, які надходять від знайомих, родичів та колег.
Сприятливі дні — 28, 3
Несприятливі дні — 26

Риби. Цього тижня нагадає про себе давній конфлікт. Вас спробують вивести з рівноваги. Тримайтеся осторонь неприємних людей.
Сприятливі дні — 25, 27, 3
Несприятливі дні — 28

«Ваші документи...»

ШПАРГАЛКА ДЛЯ ВОДІЇВ

Наявність страхового поліса цивільно-правової відповідальності (поліс автоцивілки) інспектор ДАІ може перевіряти лише при складанні протоколів про порушення правил дорожнього руху та при оформленні матеріалів дорожньо-транспортних пригод (ст. 21.2 Закону «Про обов'язкове страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів»). В решті випадків на вимогу інспектора ДАІ водій має пред'явити лише посвідчення водія відповідної категорії та реєстраційний документ на транспортний засіб.

Звертаємо вашу увагу на те, що у разі звільнення водія згідно із законодавством від обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності на території України у нього мають бути відповідні підтверджувальні документи (посвідчення). А в іноземців замість автоцивілки має бути страховий сертифікат «Зелена картка».

ДОВІДКА.
Відповідно до ст. 13 Закону «Про обов'язкове страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів» від обов'язкового страхування в Україні звільняються учасники бойових дій та інваліди війни, інваліди I групи, які керують власними автомобілями, а також особи, які керують транспортним засобом, що належить інваліду I групи, у його присутності.

Артур АЛІЄВ, юрист.

Мал. Миколи КАПУСТИ.

МІСЯЦЬ-НАВІГАТОР

Свободу щавлю!

25 лютого Місяць у Діві — коли Місяць у повні й у день напівтіньового місячного затемнення настає несприятливий час для посадки й посіву. Можна викласти насіння під місячне світло — це поліпшить його схожість. Рекомендується поставити слабкі кімнатні квіти на всю ніч під місячне світло. **26—27 лютого** — сприятливий період для підгодівлі кімнатних цибулинних квітів. **28 лютого—1 березня. Місяць у Терезах** — посійте на розсаду перець, баклажани, цвітну капусту пізніх сортів для наступного вирощування в теплиці. **2—3 березня. Місяць у Скорпіоні** — сприятливий час для робіт у саду. Рекомендується обрізати плодові дерева і кущі, обробити тріщини у корі.

Якщо сніг ще не зійшов, треба звільнити від нього щавель і цибулю-батун.

ГОРОД НАДИХАЄ

Алое — стимулятор росту

Як усе зробити правильно, щоб не звести нанівець потенціал насіння? «Раніше я замочувала насіння в розчині марганцівки, — ділиться досвідом **голова Кам'янець-Подільського товариства садівників та городників Наталя СКІРКО.** — Але якщо він заміщений, насіння можна спалити. Є кращий стимулятор росту. Я беру листок алое й надрізаю його з одного боку — виходить ніби розкритий стручок. Туди закладаю насіння, забинтовую листок, кладу його в поліетиленовий пакет і — на батарею. Томати сходять за два-три дні замість звичних восьми. Можна використовувати й агаву. Потім насіння, що проклюнулося, беру пінцетом і викладаю в ґрунт. Склянку для розсади краще використовувати прозору, тоді буде добре видно коріння, за станом яких і оберемо найсильніші рослини».

Віра ШПИЛЬОВА.

Фото з сайту fotokanal.com.

ТЕХНОХАЩІ

Машини мають працювати, а люди — думати, які машини підходять якнайкраще, щоб задовольнити їхні потреби. Ми не даватимемо порад типу: «При зависанні комп'ютера висмикни шнур, видави скло» (інтернет-жарт). А звернемося за порадою до більш просунутих людей-технарів, які допоможуть у виборі тієї або іншої «штуки». Звичайно, їхня думка в новій рубриці «Технохащі» — суб'єктивна, але все-таки дасть змогу зорієнтуватися у світі техніки, яка удосконалюється такими темпами, що ми — користувачі-«чайники», «юзери» — за прогресом не завжди встигаємо... Наприклад, що вибрати й з якою метою.

Планшет чи консоль?

Якщо вибирати між просунутою портативною ігровою консоллю та планшетом, то краще віддати перевагу останньому, **радять технічні працівники нашої редакції.** Консоль — штука цікава, компактна (вміщується в кишеню), але призначена виняткою для мультимедійних завдань, переважно ігор. Для цього треба купувати маленькі дискетки з іграми, записувати їх на флеш-карту або придбати в Інтернеті — підключення передбачене. Вартість консолі — десь 2 тис. грн., плюс-мінус: базова ціна моделі — 1,5 тис. грн., карта пам'яті — від 300 до 1000 грн., також захисні чохол або бокс. Але за такі самі гроші можна придбати універсальнішу річ — планшет — легкий і тонкий персональний комп'ютер з операційною системою, можливістю виходу в Інтернет, з текстовим редактором та іншими офісними додатками. Дивися фільми, слухай музику, грай, пиши курсову, знімай на веб-камеру. І екран побільше, стандартна клавіатура, але сенсорна. Практика показує: «Купив 9-літньому сину консоль — пограв, через півроку набридло. Тепер просить планшет». На планшеті не тільки грати можна, а й вчитися, та й на зір навантаження менше завдяки більшому екрану.

Записав Мілан ЗОРЯНИЙ.

Колаж Євгена ХИЛЯ.

Чи треба голову тримати в холоді

НЕ ЗАЙВЕ НАГАДАТИ

Часто доводиться спостерігати, як жінки та дівчата ходять вулицями з непокритими головами в холод і мороз. Бажання бути гарними таки переважає над думками про власне здоров'я. Дехто саме так дбає про зачіску та дотримання певного стилю. А інші вірять, що шапку замінить густе волосся. Однак **завідувач неврологічного відділення Луцької центральної районної лікарні Наталія ЛУЦИК** не радить тримати голову в холоді і наголошує: систематичне ходіння з непокритою головою взимку має невтішні наслідки.

«За будь-яких обставин людина має одягатися по погоді, щоб їй було комфортно й тепло, особливо у вітер і мороз, — зауважує лікар.

— Будь-яке перемерзання може призвести не лише до банальної ГРВІ. Хронічні вогнища інфекції часто дають ускладнення у вигляді захворювань центральної нервової системи (неврити, невралгії). У молодих дівчат нерідко діагностують неврит лицьового нерва, який може стати причиною косметичних вад — асиметрії обличчя, незакривання ока. Думаю, панянці у шапочці таки гарніше».

Світлана ЗОЗУЛЯ.

Фото з сайту mybeauty.ru

Поради збирала Людмила ОПАНАСЕНКО (mila@golos.com.ua)

Над номером працювали: Сергій ДЕМСЬКИЙ, Сергій ВОЛОТКОВСЬКИЙ, Ольга ВАУЛІНА.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ,** Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Засновник — Верховна Рада України
Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.
Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Передплатні індекси та передплатна ціна на 2013 рік
Для фізичних осіб:
40224 — 10 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 8 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 30 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 100000.

Друк:
ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15 www.mega-poligraf.kiev.ua
Зам. 28573
Макет, верстка — редакція газети «Голос України».
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

